

UNODC

United Nations Office on Drugs and Crime

The United Nations Standard Minimum Rules for the Treatment of Prisoners

(the Nelson Mandela Rules)

กองยุทธศาสตร์และแผนงาน

Strategy and Plan Division

This publication has been made possible thanks to a contribution from the Government of Germany.

United Nations Standard Minimum Rules for the Treatment of Prisoners (the Nelson Mandela Rules)¹

Preliminary observation 1

The following rules are not intended to describe in detail a model system of penal institutions. They seek only, on the basis of the general consensus of contemporary thought and the essential elements of the most adequate systems of today, to set out what is generally accepted as being good principles and practice in the treatment of prisoners and prison management.

Preliminary observation 2

1. In view of the great variety of legal, social, economic and geographical conditions in the world, it is evident that not all of the rules are capable of application in all places and at all times. They should, however, serve to stimulate a constant endeavour to overcome practical difficulties in the way of their application, in the knowledge that they represent, as a whole, the minimum conditions which are accepted as suitable by the United Nations.

2. On the other hand, the rules cover a field in which thought is constantly developing. They are not intended to preclude experiment and practices, provided these are in harmony with the principles and seek to further the purposes which derive from the text of the rules as a whole. It will always be justifiable for the central prison administration to authorize departures from the rules in this spirit.

¹ General Assembly resolution 70/175, annex, adopted on 17 December 2015.

Preliminary observation 3

1. Part I of the rules covers the general management of prisons, and is applicable to all categories of prisoners, criminal or civil, untried or convicted, including prisoners subject to “security measures” or corrective measures ordered by the judge.
2. Part II contains rules applicable only to the special categories dealt with in each section. Nevertheless, the rules under section A, applicable to prisoners under sentence, shall be equally applicable to categories of prisoners dealt with in sections B, C and D, provided they do not conflict with the rules governing those categories and are for their benefit.

Preliminary observation 4

1. The rules do not seek to regulate the management of institutions set aside for young persons such as juvenile detention facilities or correctional schools, but in general part I would be equally applicable in such institutions.
2. The category of young prisoners should include at least all young persons who come within the jurisdiction of juvenile courts. As a rule, such young persons should not be sentenced to imprisonment.

I. RULES OF GENERAL APPLICATION

Basic principles

Rule 1

All prisoners shall be treated with the respect due to their inherent dignity and value as human beings. No prisoner shall be subjected to, and all prisoners shall be protected from, torture and other cruel, inhuman or degrading treatment or punishment, for which no circumstances whatsoever may be invoked as a justification. The safety and security of prisoners, staff, service providers and visitors shall be ensured at all times.

Rule 2

1. The present rules shall be applied impartially. There shall be no discrimination on the grounds of race, colour, sex, language, religion, political or other opinion, national or social origin, property, birth or any other status. The religious beliefs and moral precepts of prisoners shall be respected.

2. In order for the principle of non-discrimination to be put into practice, prison administrations shall take account of the individual needs of prisoners, in particular the most vulnerable categories in prison settings. Measures to protect and promote the rights of prisoners with special needs are required and shall not be regarded as discriminatory.

Rule 3

Imprisonment and other measures that result in cutting off persons from the outside world are afflictive by the very fact of taking from these persons the right of self-determination by depriving them of their liberty. Therefore the prison system shall not, except as incidental to justifiable separation or the maintenance of discipline, aggravate the suffering inherent in such a situation.

Rule 4

1. The purposes of a sentence of imprisonment or similar measures deprivative of a person's liberty are primarily to protect society against crime and to reduce recidivism. Those purposes can be achieved only if the period of imprisonment is used to ensure, so far as possible, the reintegration of such persons into society upon release so that they can lead a law-abiding and self-supporting life.

2. To this end, prison administrations and other competent authorities should offer education, vocational training and work, as well as other forms of assistance that are appropriate and available, including those of a remedial, moral, spiritual, social and health- and sports-based nature. All such programmes, activities and services should be delivered in line with the individual treatment needs of prisoners.

Rule 5

1. The prison regime should seek to minimize any differences between prison life and life at liberty that tend to lessen the responsibility of the prisoners or the respect due to their dignity as human beings.

2. Prison administrations shall make all reasonable accommodation and adjustments to ensure that prisoners with physical, mental or other disabilities have full and effective access to prison life on an equitable basis.

Prisoner file management

Rule 6

There shall be a standardized prisoner file management system in every place where persons are imprisoned. Such a system may be an electronic database

of records or a registration book with numbered and signed pages. Procedures shall be in place to ensure a secure audit trail and to prevent unauthorized access to or modification of any information contained in the system.

Rule 7

No person shall be received in a prison without a valid commitment order. The following information shall be entered in the prisoner file management system upon admission of every prisoner:

- (a) Precise information enabling determination of his or her unique identity, respecting his or her self-perceived gender;
- (b) The reasons for his or her commitment and the responsible authority, in addition to the date, time and place of arrest;
- (c) The day and hour of his or her admission and release as well as of any transfer;
- (d) Any visible injuries and complaints about prior ill-treatment;
- (e) An inventory of his or her personal property;
- (f) The names of his or her family members, including, where applicable, his or her children, the children's ages, location and custody or guardianship status;
- (g) Emergency contact details and information on the prisoner's next of kin.

Rule 8

The following information shall be entered in the prisoner file management system in the course of imprisonment, where applicable:

- (a) Information related to the judicial process, including dates of court hearings and legal representation;
- (b) Initial assessment and classification reports;
- (c) Information related to behaviour and discipline;
- (d) Requests and complaints, including allegations of torture or other cruel, inhuman or degrading treatment or punishment, unless they are of a confidential nature;
- (e) Information on the imposition of disciplinary sanctions;
- (f) Information on the circumstances and causes of any injuries or death and, in the case of the latter, the destination of the remains.

Rule 9

All records referred to in rules 7 and 8 shall be kept confidential and made available only to those whose professional responsibilities require access to such records. Every prisoner shall be granted access to the records

pertaining to him or her, subject to redactions authorized under domestic legislation, and shall be entitled to receive an official copy of such records upon his or her release.

Rule 10

Prisoner file management systems shall also be used to generate reliable data about trends relating to and characteristics of the prison population, including occupancy rates, in order to create a basis for evidence-based decision-making.

Separation of categories

Rule 11

The different categories of prisoners shall be kept in separate institutions or parts of institutions, taking account of their sex, age, criminal record, the legal reason for their detention and the necessities of their treatment; thus:

- (a) Men and women shall so far as possible be detained in separate institutions; in an institution which receives both men and women, the whole of the premises allocated to women shall be entirely separate;
- (b) Untried prisoners shall be kept separate from convicted prisoners;
- (c) Persons imprisoned for debt and other civil prisoners shall be kept separate from persons imprisoned by reason of a criminal offence;
- (d) Young prisoners shall be kept separate from adults.

Accommodation

Rule 12

1. Where sleeping accommodation is in individual cells or rooms, each prisoner shall occupy by night a cell or room by himself or herself. If for special reasons, such as temporary overcrowding, it becomes necessary for the central prison administration to make an exception to this rule, it is not desirable to have two prisoners in a cell or room.

2. Where dormitories are used, they shall be occupied by prisoners carefully selected as being suitable to associate with one another in those conditions. There shall be regular supervision by night, in keeping with the nature of the prison.

Rule 13

All accommodation provided for the use of prisoners and in particular all sleeping accommodation shall meet all requirements of health, due regard

being paid to climatic conditions and particularly to cubic content of air, minimum floor space, lighting, heating and ventilation.

Rule 14

In all places where prisoners are required to live or work:

- (a) The windows shall be large enough to enable the prisoners to read or work by natural light and shall be so constructed that they can allow the entrance of fresh air whether or not there is artificial ventilation;
- (b) Artificial light shall be provided sufficient for the prisoners to read or work without injury to eyesight.

Rule 15

The sanitary installations shall be adequate to enable every prisoner to comply with the needs of nature when necessary and in a clean and decent manner.

Rule 16

Adequate bathing and shower installations shall be provided so that every prisoner can, and may be required to, have a bath or shower, at a temperature suitable to the climate, as frequently as necessary for general hygiene according to season and geographical region, but at least once a week in a temperate climate.

Rule 17

All parts of a prison regularly used by prisoners shall be properly maintained and kept scrupulously clean at all times.

Personal hygiene

Rule 18

1. Prisoners shall be required to keep their persons clean, and to this end they shall be provided with water and with such toilet articles as are necessary for health and cleanliness.
2. In order that prisoners may maintain a good appearance compatible with their self-respect, facilities shall be provided for the proper care of the hair and beard, and men shall be able to shave regularly.

Clothing and bedding

Rule 19

1. Every prisoner who is not allowed to wear his or her own clothing shall be provided with an outfit of clothing suitable for the climate and adequate to keep him or her in good health. Such clothing shall in no manner be degrading or humiliating.
2. All clothing shall be clean and kept in proper condition. Underclothing shall be changed and washed as often as necessary for the maintenance of hygiene.
3. In exceptional circumstances, whenever a prisoner is removed outside the prison for an authorized purpose, he or she shall be allowed to wear his or her own clothing or other inconspicuous clothing.

Rule 20

If prisoners are allowed to wear their own clothing, arrangements shall be made on their admission to the prison to ensure that it shall be clean and fit for use.

Rule 21

Every prisoner shall, in accordance with local or national standards, be provided with a separate bed and with separate and sufficient bedding which shall be clean when issued, kept in good order and changed often enough to ensure its cleanliness.

Food

Rule 22

1. Every prisoner shall be provided by the prison administration at the usual hours with food of nutritional value adequate for health and strength, of wholesome quality and well prepared and served.
2. Drinking water shall be available to every prisoner whenever he or she needs it.

Exercise and sport

Rule 23

1. Every prisoner who is not employed in outdoor work shall have at least one hour of suitable exercise in the open air daily if the weather permits.

2. Young prisoners, and others of suitable age and physique, shall receive physical and recreational training during the period of exercise. To this end, space, installations and equipment should be provided.

Health-care services

Rule 24

1. The provision of health care for prisoners is a State responsibility. Prisoners should enjoy the same standards of health care that are available in the community, and should have access to necessary health-care services free of charge without discrimination on the grounds of their legal status.

2. Health-care services should be organized in close relationship to the general public health administration and in a way that ensures continuity of treatment and care, including for HIV, tuberculosis and other infectious diseases, as well as for drug dependence.

Rule 25

1. Every prison shall have in place a health-care service tasked with evaluating, promoting, protecting and improving the physical and mental health of prisoners, paying particular attention to prisoners with special health-care needs or with health issues that hamper their rehabilitation.

2. The health-care service shall consist of an interdisciplinary team with sufficient qualified personnel acting in full clinical independence and shall encompass sufficient expertise in psychology and psychiatry. The services of a qualified dentist shall be available to every prisoner.

Rule 26

1. The health-care service shall prepare and maintain accurate, up-to-date and confidential individual medical files on all prisoners, and all prisoners should be granted access to their files upon request. A prisoner may appoint a third party to access his or her medical file.

2. Medical files shall be transferred to the health-care service of the receiving institution upon transfer of a prisoner and shall be subject to medical confidentiality.

Rule 27

1. All prisons shall ensure prompt access to medical attention in urgent cases. Prisoners who require specialized treatment or surgery shall be transferred to specialized institutions or to civil hospitals. Where a prison service has its own hospital facilities, they shall be adequately staffed and

equipped to provide prisoners referred to them with appropriate treatment and care.

2. Clinical decisions may only be taken by the responsible health-care professionals and may not be overruled or ignored by non-medical prison staff.

Rule 28

In women's prisons, there shall be special accommodation for all necessary prenatal and postnatal care and treatment. Arrangements shall be made wherever practicable for children to be born in a hospital outside the prison. If a child is born in prison, this fact shall not be mentioned in the birth certificate.

Rule 29

1. A decision to allow a child to stay with his or her parent in prison shall be based on the best interests of the child concerned. Where children are allowed to remain in prison with a parent, provision shall be made for:

- (a) Internal or external childcare facilities staffed by qualified persons, where the children shall be placed when they are not in the care of their parent;
- (b) Child-specific health-care services, including health screenings upon admission and ongoing monitoring of their development by specialists.

2. Children in prison with a parent shall never be treated as prisoners.

Rule 30

A physician or other qualified health-care professionals, whether or not they are required to report to the physician, shall see, talk with and examine every prisoner as soon as possible following his or her admission and thereafter as necessary. Particular attention shall be paid to:

- (a) Identifying health-care needs and taking all necessary measures for treatment;
- (b) Identifying any ill-treatment that arriving prisoners may have been subjected to prior to admission;
- (c) Identifying any signs of psychological or other stress brought on by the fact of imprisonment, including, but not limited to, the risk of suicide or self-harm and withdrawal symptoms resulting from the use of drugs, medication or alcohol; and undertaking all appropriate individualized measures or treatment;
- (d) In cases where prisoners are suspected of having contagious diseases, providing for the clinical isolation and adequate treatment of those prisoners during the infectious period;

- (e) Determining the fitness of prisoners to work, to exercise and to participate in other activities, as appropriate.

Rule 31

The physician or, where applicable, other qualified health-care professionals shall have daily access to all sick prisoners, all prisoners who complain of physical or mental health issues or injury and any prisoner to whom their attention is specially directed. All medical examinations shall be undertaken in full confidentiality.

Rule 32

1. The relationship between the physician or other health-care professionals and the prisoners shall be governed by the same ethical and professional standards as those applicable to patients in the community, in particular:

- (a) The duty of protecting prisoners' physical and mental health and the prevention and treatment of disease on the basis of clinical grounds only;
- (b) Adherence to prisoners' autonomy with regard to their own health and informed consent in the doctor-patient relationship;
- (c) The confidentiality of medical information, unless maintaining such confidentiality would result in a real and imminent threat to the patient or to others;
- (d) An absolute prohibition on engaging, actively or passively, in acts that may constitute torture or other cruel, inhuman or degrading treatment or punishment, including medical or scientific experimentation that may be detrimental to a prisoner's health, such as the removal of a prisoner's cells, body tissues or organs.

2. Without prejudice to paragraph 1 (d) of this rule, prisoners may be allowed, upon their free and informed consent and in accordance with applicable law, to participate in clinical trials and other health research accessible in the community if these are expected to produce a direct and significant benefit to their health, and to donate cells, body tissues or organs to a relative.

Rule 33

The physician shall report to the prison director whenever he or she considers that a prisoner's physical or mental health has been or will be injuriously affected by continued imprisonment or by any condition of imprisonment.

Rule 34

If, in the course of examining a prisoner upon admission or providing medical care to the prisoner thereafter, health-care professionals become aware of any signs of torture or other cruel, inhuman or degrading treatment or punishment, they shall document and report such cases to the competent medical, administrative or judicial authority. Proper procedural safeguards shall be followed in order not to expose the prisoner or associated persons to foreseeable risk of harm.

Rule 35

1. The physician or competent public health body shall regularly inspect and advise the prison director on:

- (a) The quantity, quality, preparation and service of food;
- (b) The hygiene and cleanliness of the institution and the prisoners;
- (c) The sanitation, temperature, lighting and ventilation of the prison;
- (d) The suitability and cleanliness of the prisoners' clothing and bedding;
- (e) The observance of the rules concerning physical education and sports, in cases where there is no technical personnel in charge of these activities.

2. The prison director shall take into consideration the advice and reports provided in accordance with paragraph 1 of this rule and rule 33 and shall take immediate steps to give effect to the advice and the recommendations in the reports. If the advice or recommendations do not fall within the prison director's competence or if he or she does not concur with them, the director shall immediately submit to a higher authority his or her own report and the advice or recommendations of the physician or competent public health body.

Restrictions, discipline and sanctions

Rule 36

Discipline and order shall be maintained with no more restriction than is necessary to ensure safe custody, the secure operation of the prison and a well ordered community life.

Rule 37

The following shall always be subject to authorization by law or by the regulation of the competent administrative authority:

- (a) Conduct constituting a disciplinary offence;
- (b) The types and duration of sanctions that may be imposed;

- (c) The authority competent to impose such sanctions;
- (d) Any form of involuntary separation from the general prison population, such as solitary confinement, isolation, segregation, special care units or restricted housing, whether as a disciplinary sanction or for the maintenance of order and security, including promulgating policies and procedures governing the use and review of, admission to and release from any form of involuntary separation.

Rule 38

1. Prison administrations are encouraged to use, to the extent possible, conflict prevention, mediation or any other alternative dispute resolution mechanism to prevent disciplinary offences or to resolve conflicts.
2. For prisoners who are, or have been, separated, the prison administration shall take the necessary measures to alleviate the potential detrimental effects of their confinement on them and on their community following their release from prison.

Rule 39

1. No prisoner shall be sanctioned except in accordance with the terms of the law or regulation referred to in rule 37 and the principles of fairness and due process. A prisoner shall never be sanctioned twice for the same act or offence.
2. Prison administrations shall ensure proportionality between a disciplinary sanction and the offence for which it is established, and shall keep a proper record of all disciplinary sanctions imposed.
3. Before imposing disciplinary sanctions, prison administrations shall consider whether and how a prisoner's mental illness or developmental disability may have contributed to his or her conduct and the commission of the offence or act underlying the disciplinary charge. Prison administrations shall not sanction any conduct of a prisoner that is considered to be the direct result of his or her mental illness or intellectual disability.

Rule 40

1. No prisoner shall be employed, in the service of the prison, in any disciplinary capacity.
2. This rule shall not, however, impede the proper functioning of systems based on self-government, under which specified social, educational or sports activities or responsibilities are entrusted, under supervision, to prisoners who are formed into groups for the purposes of treatment.

Rule 41

1. Any allegation of a disciplinary offence by a prisoner shall be reported promptly to the competent authority, which shall investigate it without undue delay.
2. Prisoners shall be informed, without delay and in a language that they understand, of the nature of the accusations against them and shall be given adequate time and facilities for the preparation of their defence.
3. Prisoners shall be allowed to defend themselves in person, or through legal assistance when the interests of justice so require, particularly in cases involving serious disciplinary charges. If the prisoners do not understand or speak the language used at a disciplinary hearing, they shall be assisted by a competent interpreter free of charge.
4. Prisoners shall have an opportunity to seek judicial review of disciplinary sanctions imposed against them.
5. In the event that a breach of discipline is prosecuted as a crime, prisoners shall be entitled to all due process guarantees applicable to criminal proceedings, including unimpeded access to a legal adviser.

Rule 42

General living conditions addressed in these rules, including those related to light, ventilation, temperature, sanitation, nutrition, drinking water, access to open air and physical exercise, personal hygiene, health care and adequate personal space, shall apply to all prisoners without exception.

Rule 43

1. In no circumstances may restrictions or disciplinary sanctions amount to torture or other cruel, inhuman or degrading treatment or punishment. The following practices, in particular, shall be prohibited:
 - (a) Indefinite solitary confinement;
 - (b) Prolonged solitary confinement;
 - (c) Placement of a prisoner in a dark or constantly lit cell;
 - (d) Corporal punishment or the reduction of a prisoner's diet or drinking water;
 - (e) Collective punishment.
2. Instruments of restraint shall never be applied as a sanction for disciplinary offences.
3. Disciplinary sanctions or restrictive measures shall not include the prohibition of family contact. The means of family contact may only be restricted

for a limited time period and as strictly required for the maintenance of security and order.

Rule 44

For the purpose of these rules, solitary confinement shall refer to the confinement of prisoners for 22 hours or more a day without meaningful human contact. Prolonged solitary confinement shall refer to solitary confinement for a time period in excess of 15 consecutive days.

Rule 45

1. Solitary confinement shall be used only in exceptional cases as a last resort, for as short a time as possible and subject to independent review, and only pursuant to the authorization by a competent authority. It shall not be imposed by virtue of a prisoner's sentence.

2. The imposition of solitary confinement should be prohibited in the case of prisoners with mental or physical disabilities when their conditions would be exacerbated by such measures. The prohibition of the use of solitary confinement and similar measures in cases involving women and children, as referred to in other United Nations standards and norms in crime prevention and criminal justice,² continues to apply.

Rule 46

1. Health-care personnel shall not have any role in the imposition of disciplinary sanctions or other restrictive measures. They shall, however, pay particular attention to the health of prisoners held under any form of involuntary separation, including by visiting such prisoners on a daily basis and providing prompt medical assistance and treatment at the request of such prisoners or prison staff.

2. Health-care personnel shall report to the prison director, without delay, any adverse effect of disciplinary sanctions or other restrictive measures on the physical or mental health of a prisoner subjected to such sanctions or measures and shall advise the director if they consider it necessary to terminate or alter them for physical or mental health reasons.

3. Health-care personnel shall have the authority to review and recommend changes to the involuntary separation of a prisoner in order to ensure that such separation does not exacerbate the medical condition or mental or physical disability of the prisoner.

² See rule 67 of the United Nations Rules for the Protection of Juveniles Deprived of their Liberty (resolution 45/113, annex); and rule 22 of the United Nations Rules for the Treatment of Women Prisoners and Non-custodial Measures for Women Offenders (the Bangkok Rules) (resolution 65/229, annex).

Instruments of restraint

Rule 47

1. The use of chains, irons or other instruments of restraint which are inherently degrading or painful shall be prohibited.
2. Other instruments of restraint shall only be used when authorized by law and in the following circumstances:
 - (a) As a precaution against escape during a transfer, provided that they are removed when the prisoner appears before a judicial or administrative authority;
 - (b) By order of the prison director, if other methods of control fail, in order to prevent a prisoner from injuring himself or herself or others or from damaging property; in such instances, the director shall immediately alert the physician or other qualified health-care professionals and report to the higher administrative authority.

Rule 48

1. When the imposition of instruments of restraint is authorized in accordance with paragraph 2 of rule 47, the following principles shall apply:
 - (a) Instruments of restraint are to be imposed only when no lesser form of control would be effective to address the risks posed by unrestricted movement;
 - (b) The method of restraint shall be the least intrusive method that is necessary and reasonably available to control the prisoner's movement, based on the level and nature of the risks posed;
 - (c) Instruments of restraint shall be imposed only for the time period required, and they are to be removed as soon as possible after the risks posed by unrestricted movement are no longer present.
2. Instruments of restraint shall never be used on women during labour, during childbirth and immediately after childbirth.

Rule 49

The prison administration should seek access to, and provide training in the use of, control techniques that would obviate the need for the imposition of instruments of restraint or reduce their intrusiveness.

Searches of prisoners and cells

Rule 50

The laws and regulations governing searches of prisoners and cells shall be in accordance with obligations under international law and shall take into account international standards and norms, keeping in mind the need to ensure security in the prison. Searches shall be conducted in a manner that is respectful of the inherent human dignity and privacy of the individual being searched, as well as the principles of proportionality, legality and necessity.

Rule 51

Searches shall not be used to harass, intimidate or unnecessarily intrude upon a prisoner's privacy. For the purpose of accountability, the prison administration shall keep appropriate records of searches, in particular strip and body cavity searches and searches of cells, as well as the reasons for the searches, the identities of those who conducted them and any results of the searches.

Rule 52

1. Intrusive searches, including strip and body cavity searches, should be undertaken only if absolutely necessary. Prison administrations shall be encouraged to develop and use appropriate alternatives to intrusive searches. Intrusive searches shall be conducted in private and by trained staff of the same sex as the prisoner.

2. Body cavity searches shall be conducted only by qualified health-care professionals other than those primarily responsible for the care of the prisoner or, at a minimum, by staff appropriately trained by a medical professional in standards of hygiene, health and safety.

Rule 53

Prisoners shall have access to, or be allowed to keep in their possession without access by the prison administration, documents relating to their legal proceedings.

Information to and complaints by prisoners

Rule 54

Upon admission, every prisoner shall be promptly provided with written information about:

- (a) The prison law and applicable prison regulations;

- (b) His or her rights, including authorized methods of seeking information, access to legal advice, including through legal aid schemes, and procedures for making requests or complaints;
- (c) His or her obligations, including applicable disciplinary sanctions; and
- (d) All other matters necessary to enable the prisoner to adapt himself or herself to the life of the prison.

Rule 55

1. The information referred to in rule 54 shall be available in the most commonly used languages in accordance with the needs of the prison population. If a prisoner does not understand any of those languages, interpretation assistance should be provided.
2. If a prisoner is illiterate, the information shall be conveyed to him or her orally. Prisoners with sensory disabilities should be provided with information in a manner appropriate to their needs.
3. The prison administration shall prominently display summaries of the information in common areas of the prison.

Rule 56

1. Every prisoner shall have the opportunity each day to make requests or complaints to the prison director or the prison staff member authorized to represent him or her.
2. It shall be possible to make requests or complaints to the inspector of prisons during his or her inspections. The prisoner shall have the opportunity to talk to the inspector or any other inspecting officer freely and in full confidentiality, without the director or other members of the staff being present.
3. Every prisoner shall be allowed to make a request or complaint regarding his or her treatment, without censorship as to substance, to the central prison administration and to the judicial or other competent authorities, including those vested with reviewing or remedial power.
4. The rights under paragraphs 1 to 3 of this rule shall extend to the legal adviser of the prisoner. In those cases where neither the prisoner nor his or her legal adviser has the possibility of exercising such rights, a member of the prisoner's family or any other person who has knowledge of the case may do so.

Rule 57

1. Every request or complaint shall be promptly dealt with and replied to without delay. If the request or complaint is rejected, or in the event of undue

delay, the complainant shall be entitled to bring it before a judicial or other authority.

2. Safeguards shall be in place to ensure that prisoners can make requests or complaints safely and, if so requested by the complainant, in a confidential manner. A prisoner or other person mentioned in paragraph 4 of rule 56 must not be exposed to any risk of retaliation, intimidation or other negative consequences as a result of having submitted a request or complaint.

3. Allegations of torture or other cruel, inhuman or degrading treatment or punishment of prisoners shall be dealt with immediately and shall result in a prompt and impartial investigation conducted by an independent national authority in accordance with paragraphs 1 and 2 of rule 71.

Contact with the outside world

Rule 58

1. Prisoners shall be allowed, under necessary supervision, to communicate with their family and friends at regular intervals:

(a) By corresponding in writing and using, where available, telecommunication, electronic, digital and other means; and

(b) By receiving visits.

2. Where conjugal visits are allowed, this right shall be applied without discrimination, and women prisoners shall be able to exercise this right on an equal basis with men. Procedures shall be in place and premises shall be made available to ensure fair and equal access with due regard to safety and dignity.

Rule 59

Prisoners shall be allocated, to the extent possible, to prisons close to their homes or their places of social rehabilitation.

Rule 60

1. Admission of visitors to the prison facility is contingent upon the visitor's consent to being searched. The visitor may withdraw his or her consent at any time, in which case the prison administration may refuse access.

2. Search and entry procedures for visitors shall not be degrading and shall be governed by principles at least as protective as those outlined in rules 50 to 52. Body cavity searches should be avoided and should not be applied to children.

Rule 61

1. Prisoners shall be provided with adequate opportunity, time and facilities to be visited by and to communicate and consult with a legal adviser of their own choice or a legal aid provider, without delay, interception or censorship and in full confidentiality, on any legal matter, in conformity with applicable domestic law. Consultations may be within sight, but not within hearing, of prison staff.
2. In cases in which prisoners do not speak the local language, the prison administration shall facilitate access to the services of an independent competent interpreter.
3. Prisoners should have access to effective legal aid.

Rule 62

1. Prisoners who are foreign nationals shall be allowed reasonable facilities to communicate with the diplomatic and consular representatives of the State to which they belong.
2. Prisoners who are nationals of States without diplomatic or consular representation in the country and refugees or stateless persons shall be allowed similar facilities to communicate with the diplomatic representative of the State which takes charge of their interests or any national or international authority whose task it is to protect such persons.

Rule 63

Prisoners shall be kept informed regularly of the more important items of news by the reading of newspapers, periodicals or special institutional publications, by hearing wireless transmissions, by lectures or by any similar means as authorized or controlled by the prison administration.

Books

Rule 64

Every prison shall have a library for the use of all categories of prisoners, adequately stocked with both recreational and instructional books, and prisoners shall be encouraged to make full use of it.

Religion

Rule 65

1. If the prison contains a sufficient number of prisoners of the same religion, a qualified representative of that religion shall be appointed or

approved. If the number of prisoners justifies it and conditions permit, the arrangement should be on a full-time basis.

2. A qualified representative appointed or approved under paragraph 1 of this rule shall be allowed to hold regular services and to pay pastoral visits in private to prisoners of his or her religion at proper times.

3. Access to a qualified representative of any religion shall not be refused to any prisoner. On the other hand, if any prisoner should object to a visit of any religious representative, his or her attitude shall be fully respected.

Rule 66

So far as practicable, every prisoner shall be allowed to satisfy the needs of his or her religious life by attending the services provided in the prison and having in his or her possession the books of religious observance and instruction of his or her denomination.

Retention of prisoners' property

Rule 67

1. All money, valuables, clothing and other effects belonging to a prisoner which he or she is not allowed to retain under the prison regulations shall on his or her admission to the prison be placed in safe custody. An inventory thereof shall be signed by the prisoner. Steps shall be taken to keep them in good condition.

2. On the release of the prisoner, all such articles and money shall be returned to him or her except in so far as he or she has been authorized to spend money or send any such property out of the prison, or it has been found necessary on hygienic grounds to destroy any article of clothing. The prisoner shall sign a receipt for the articles and money returned to him or her.

3. Any money or effects received for a prisoner from outside shall be treated in the same way.

4. If a prisoner brings in any drugs or medicine, the physician or other qualified health-care professionals shall decide what use shall be made of them.

Notifications

Rule 68

Every prisoner shall have the right, and shall be given the ability and means, to inform immediately his or her family, or any other person designated as a

contact person, about his or her imprisonment, about his or her transfer to another institution and about any serious illness or injury. The sharing of prisoners' personal information shall be subject to domestic legislation.

Rule 69

In the event of a prisoner's death, the prison director shall at once inform the prisoner's next of kin or emergency contact. Individuals designated by a prisoner to receive his or her health information shall be notified by the director of the prisoner's serious illness, injury or transfer to a health institution. The explicit request of a prisoner not to have his or her spouse or nearest relative notified in the event of illness or injury shall be respected.

Rule 70

The prison administration shall inform a prisoner at once of the serious illness or death of a near relative or any significant other. Whenever circumstances allow, the prisoner should be authorized to go, either under escort or alone, to the bedside of a near relative or significant other who is critically ill, or to attend the funeral of a near relative or significant other.

Investigations

Rule 71

1. Notwithstanding the initiation of an internal investigation, the prison director shall report, without delay, any custodial death, disappearance or serious injury to a judicial or other competent authority that is independent of the prison administration and mandated to conduct prompt, impartial and effective investigations into the circumstances and causes of such cases. The prison administration shall fully cooperate with that authority and ensure that all evidence is preserved.
2. The obligation in paragraph 1 of this rule shall equally apply whenever there are reasonable grounds to believe that an act of torture or other cruel, inhuman or degrading treatment or punishment has been committed in prison, irrespective of whether a formal complaint has been received.
3. Whenever there are reasonable grounds to believe that an act referred to in paragraph 2 of this rule has been committed, steps shall be taken immediately to ensure that all potentially implicated persons have no involvement in the investigation and no contact with the witnesses, the victim or the victim's family.

Rule 72

The prison administration shall treat the body of a deceased prisoner with respect and dignity. The body of a deceased prisoner should be returned to his or her next of kin as soon as reasonably possible, at the latest upon completion of the investigation. The prison administration shall facilitate a culturally appropriate funeral if there is no other responsible party willing or able to do so and shall keep a full record of the matter.

Removal of prisoners

Rule 73

1. When prisoners are being removed to or from an institution, they shall be exposed to public view as little as possible, and proper safeguards shall be adopted to protect them from insult, curiosity and publicity in any form.
2. The transport of prisoners in conveyances with inadequate ventilation or light, or in any way which would subject them to unnecessary physical hardship, shall be prohibited.
3. The transport of prisoners shall be carried out at the expense of the prison administration and equal conditions shall apply to all of them.

Institutional personnel

Rule 74

1. The prison administration shall provide for the careful selection of every grade of the personnel, since it is on their integrity, humanity, professional capacity and personal suitability for the work that the proper administration of prisons depends.
2. The prison administration shall constantly seek to awaken and maintain in the minds both of the personnel and of the public the conviction that this work is a social service of great importance, and to this end all appropriate means of informing the public should be used.
3. To secure the foregoing ends, personnel shall be appointed on a full-time basis as professional prison staff and have civil service status with security of tenure subject only to good conduct, efficiency and physical fitness. Salaries shall be adequate to attract and retain suitable men and women; employment benefits and conditions of service shall be favourable in view of the exacting nature of the work.

Rule 75

1. All prison staff shall possess an adequate standard of education and shall be given the ability and means to carry out their duties in a professional manner.
2. Before entering on duty, all prison staff shall be provided with training tailored to their general and specific duties, which shall be reflective of contemporary evidence-based best practice in penal sciences. Only those candidates who successfully pass the theoretical and practical tests at the end of such training shall be allowed to enter the prison service.
3. The prison administration shall ensure the continuous provision of in service training courses with a view to maintaining and improving the knowledge and professional capacity of its personnel, after entering on duty and during their career.

Rule 76

1. Training referred to in paragraph 2 of rule 75 shall include, at a minimum, training on:
 - (a) Relevant national legislation, regulations and policies, as well as applicable international and regional instruments, the provisions of which must guide the work and interactions of prison staff with inmates;
 - (b) Rights and duties of prison staff in the exercise of their functions, including respecting the human dignity of all prisoners and the prohibition of certain conduct, in particular torture and other cruel, inhuman or degrading treatment or punishment;
 - (c) Security and safety, including the concept of dynamic security, the use of force and instruments of restraint, and the management of violent offenders, with due consideration of preventive and defusing techniques, such as negotiation and mediation;
 - (d) First aid, the psychosocial needs of prisoners and the corresponding dynamics in prison settings, as well as social care and assistance, including early detection of mental health issues.
2. Prison staff who are in charge of working with certain categories of prisoners, or who are assigned other specialized functions, shall receive training that has a corresponding focus.

Rule 77

All prison staff shall at all times so conduct themselves and perform their duties as to influence the prisoners for good by their example and to command their respect.

Rule 78

1. So far as possible, prison staff shall include a sufficient number of specialists such as psychiatrists, psychologists, social workers, teachers and trade instructors.
2. The services of social workers, teachers and trade instructors shall be secured on a permanent basis, without thereby excluding part-time or voluntary workers.

Rule 79

1. The prison director should be adequately qualified for his or her task by character, administrative ability, suitable training and experience.
2. The prison director shall devote his or her entire working time to official duties and shall not be appointed on a part-time basis. He or she shall reside on the premises of the prison or in its immediate vicinity.
3. When two or more prisons are under the authority of one director, he or she shall visit each of them at frequent intervals. A responsible resident official shall be in charge of each of these prisons.

Rule 80

1. The prison director, his or her deputy, and the majority of other prison staff shall be able to speak the language of the greatest number of prisoners, or a language understood by the greatest number of them.
2. Whenever necessary, the services of a competent interpreter shall be used.

Rule 81

1. In a prison for both men and women, the part of the prison set aside for women shall be under the authority of a responsible woman staff member who shall have the custody of the keys of all that part of the prison.
2. No male staff member shall enter the part of the prison set aside for women unless accompanied by a woman staff member.
3. Women prisoners shall be attended and supervised only by women staff members. This does not, however, preclude male staff members, particularly doctors and teachers, from carrying out their professional duties in prisons or parts of prisons set aside for women.

Rule 82

1. Prison staff shall not, in their relations with the prisoners, use force except in self-defence or in cases of attempted escape, or active or passive physical resistance to an order based on law or regulations. Prison staff

who have recourse to force must use no more than is strictly necessary and must report the incident immediately to the prison director.

2. Prison staff shall be given special physical training to enable them to restrain aggressive prisoners.
3. Except in special circumstances, prison staff performing duties which bring them into direct contact with prisoners should not be armed. Furthermore, prison staff should in no circumstances be provided with arms unless they have been trained in their use.

Internal and external inspections

Rule 83

1. There shall be a twofold system for regular inspections of prisons and penal services:
 - (a) Internal or administrative inspections conducted by the central prison administration;
 - (b) External inspections conducted by a body independent of the prison administration, which may include competent international or regional bodies.
2. In both cases, the objective of the inspections shall be to ensure that prisons are managed in accordance with existing laws, regulations, policies and procedures, with a view to bringing about the objectives of penal and corrections services, and that the rights of prisoners are protected.

Rule 84

1. Inspectors shall have the authority:
 - (a) To access all information on the numbers of prisoners and places and locations of detention, as well as all information relevant to the treatment of prisoners, including their records and conditions of detention;
 - (b) To freely choose which prisons to visit, including by making unannounced visits at their own initiative, and which prisoners to interview;
 - (c) To conduct private and fully confidential interviews with prisoners and prison staff in the course of their visits;
 - (d) To make recommendations to the prison administration and other competent authorities.

2. External inspection teams shall be composed of qualified and experienced inspectors appointed by a competent authority and shall encompass health-care professionals. Due regard shall be given to balanced gender representation.

Rule 85

1. Every inspection shall be followed by a written report to be submitted to the competent authority. Due consideration shall be given to making the reports of external inspections publicly available, excluding any personal data on prisoners unless they have given their explicit consent.

2. The prison administration or other competent authorities, as appropriate, shall indicate, within a reasonable time, whether they will implement the recommendations resulting from the external inspection.

II. RULES APPLICABLE TO SPECIAL CATEGORIES

A. Prisoners under sentence

Guiding principles

Rule 86

The guiding principles hereafter are intended to show the spirit in which penal institutions should be administered and the purposes at which they should aim, in accordance with the declaration made under preliminary observation 1 of these rules.

Rule 87

Before the completion of the sentence, it is desirable that the necessary steps be taken to ensure for the prisoner a gradual return to life in society. This aim may be achieved, depending on the case, by a pre-release regime organized in the same prison or in another appropriate institution, or by release on trial under some kind of supervision which must not be entrusted to the police but should be combined with effective social aid.

Rule 88

1. The treatment of prisoners should emphasize not their exclusion from the community but their continuing part in it. Community agencies should therefore be enlisted wherever possible to assist the prison staff in the task of social rehabilitation of the prisoners.

2. There should be in connection with every prison social workers charged with the duty of maintaining and improving all desirable relations of a prisoner with his or her family and with valuable social agencies. Steps should be taken to safeguard, to the maximum extent compatible with the law and the sentence, the rights relating to civil interests, social security rights and other social benefits of prisoners.

Rule 89

1. The fulfilment of these principles requires individualization of treatment and for this purpose a flexible system of classifying prisoners in groups. It is therefore desirable that such groups should be distributed in separate prisons suitable for the treatment of each group.

2. These prisons do not need to provide the same degree of security for every group. It is desirable to provide varying degrees of security according to the needs of different groups. Open prisons, by the very fact that they provide no physical security against escape but rely on the self-discipline of the inmates, provide the conditions most favourable to the rehabilitation of carefully selected prisoners.

3. It is desirable that the number of prisoners in closed prisons should not be so large that the individualization of treatment is hindered. In some countries it is considered that the population of such prisons should not exceed 500. In open prisons the population should be as small as possible.

4. On the other hand, it is undesirable to maintain prisons which are so small that proper facilities cannot be provided.

Rule 90

The duty of society does not end with a prisoner's release. There should, therefore, be governmental or private agencies capable of lending the released prisoner efficient aftercare directed towards the lessening of prejudice against him or her and towards his or her social rehabilitation.

Treatment

Rule 91

The treatment of persons sentenced to imprisonment or a similar measure shall have as its purpose, so far as the length of the sentence permits, to establish in them the will to lead law-abiding and self-supporting lives after their release and to fit them to do so. The treatment shall be such as will encourage their self-respect and develop their sense of responsibility.

Rule 92

1. To these ends, all appropriate means shall be used, including religious care in the countries where this is possible, education, vocational guidance and training, social casework, employment counselling, physical development and strengthening of moral character, in accordance with the individual needs of each prisoner, taking account of his or her social and criminal history, physical and mental capacities and aptitudes, personal temperament, the length of his or her sentence and prospects after release.
2. For every prisoner with a sentence of suitable length, the prison director shall receive, as soon as possible after his or her admission, full reports on all the matters referred to in paragraph 1 of this rule. Such reports shall always include a report by the physician or other qualified health-care professionals on the physical and mental condition of the prisoner.
3. The reports and other relevant documents shall be placed in an individual file. This file shall be kept up to date and classified in such a way that it can be consulted by the responsible personnel whenever the need arises.

Classification and individualization

Rule 93

1. The purposes of classification shall be:
 - (a) To separate from others those prisoners who, by reason of their criminal records or characters, are likely to exercise a bad influence;
 - (b) To divide the prisoners into classes in order to facilitate their treatment with a view to their social rehabilitation.
2. So far as possible, separate prisons or separate sections of a prison shall be used for the treatment of different classes of prisoners.

Rule 94

As soon as possible after admission and after a study of the personality of each prisoner with a sentence of suitable length, a programme of treatment shall be prepared for him or her in the light of the knowledge obtained about his or her individual needs, capacities and dispositions.

Privileges

Rule 95

Systems of privileges appropriate for the different classes of prisoners and the different methods of treatment shall be established at every prison, in

order to encourage good conduct, develop a sense of responsibility and secure the interest and cooperation of prisoners in their treatment.

Work

Rule 96

1. Sentenced prisoners shall have the opportunity to work and/or to actively participate in their rehabilitation, subject to a determination of physical and mental fitness by a physician or other qualified health-care professionals.
2. Sufficient work of a useful nature shall be provided to keep prisoners actively employed for a normal working day.

Rule 97

1. Prison labour must not be of an afflictive nature.
2. Prisoners shall not be held in slavery or servitude.
3. No prisoner shall be required to work for the personal or private benefit of any prison staff.

Rule 98

1. So far as possible the work provided shall be such as will maintain or increase the prisoners' ability to earn an honest living after release.
2. Vocational training in useful trades shall be provided for prisoners able to profit thereby and especially for young prisoners.
3. Within the limits compatible with proper vocational selection and with the requirements of institutional administration and discipline, prisoners shall be able to choose the type of work they wish to perform.

Rule 99

1. The organization and methods of work in prisons shall resemble as closely as possible those of similar work outside of prisons, so as to prepare prisoners for the conditions of normal occupational life.
2. The interests of the prisoners and of their vocational training, however, must not be subordinated to the purpose of making a financial profit from an industry in the prison.

Rule 100

1. Preferably, institutional industries and farms should be operated directly by the prison administration and not by private contractors.

2. Where prisoners are employed in work not controlled by the prison administration, they shall always be under the supervision of prison staff. Unless the work is for other departments of the government, the full normal wages for such work shall be paid to the prison administration by the persons to whom the labour is supplied, account being taken of the output of the prisoners.

Rule 101

1. The precautions laid down to protect the safety and health of free workers shall be equally observed in prisons.
2. Provision shall be made to indemnify prisoners against industrial injury, including occupational disease, on terms not less favourable than those extended by law to free workers.

Rule 102

1. The maximum daily and weekly working hours of the prisoners shall be fixed by law or by administrative regulation, taking into account local rules or custom in regard to the employment of free workers.
2. The hours so fixed shall leave one rest day a week and sufficient time for education and other activities required as part of the treatment and rehabilitation of prisoners.

Rule 103

1. There shall be a system of equitable remuneration of the work of prisoners.
2. Under the system, prisoners shall be allowed to spend at least a part of their earnings on approved articles for their own use and to send a part of their earnings to their family.
3. The system should also provide that a part of the earnings should be set aside by the prison administration so as to constitute a savings fund to be handed over to the prisoner on his or her release.

Education and recreation

Rule 104

1. Provision shall be made for the further education of all prisoners capable of profiting thereby, including religious instruction in the countries where this is possible. The education of illiterate prisoners and of young

prisoners shall be compulsory and special attention shall be paid to it by the prison administration.

2. So far as practicable, the education of prisoners shall be integrated with the educational system of the country so that after their release they may continue their education without difficulty.

Rule 105

Recreational and cultural activities shall be provided in all prisons for the benefit of the mental and physical health of prisoners.

Social relations and aftercare

Rule 106

Special attention shall be paid to the maintenance and improvement of such relations between a prisoner and his or her family as are desirable in the best interests of both.

Rule 107

From the beginning of a prisoner's sentence, consideration shall be given to his or her future after release and he or she shall be encouraged and provided assistance to maintain or establish such relations with persons or agencies outside the prison as may promote the prisoner's rehabilitation and the best interests of his or her family.

Rule 108

1. Services and agencies, governmental or otherwise, which assist released prisoners in re-establishing themselves in society shall ensure, so far as is possible and necessary, that released prisoners are provided with appropriate documents and identification papers, have suitable homes and work to go to, are suitably and adequately clothed having regard to the climate and season and have sufficient means to reach their destination and maintain themselves in the period immediately following their release.

2. The approved representatives of such agencies shall have all necessary access to the prison and to prisoners and shall be taken into consultation as to the future of a prisoner from the beginning of his or her sentence.

3. It is desirable that the activities of such agencies shall be centralized or coordinated as far as possible in order to secure the best use of their efforts.

B. Prisoners with mental disabilities and/or health conditions

Rule 109

1. Persons who are found to be not criminally responsible, or who are later diagnosed with severe mental disabilities and/or health conditions, for whom staying in prison would mean an exacerbation of their condition, shall not be detained in prisons, and arrangements shall be made to transfer them to mental health facilities as soon as possible.
2. If necessary, other prisoners with mental disabilities and/or health conditions can be observed and treated in specialized facilities under the supervision of qualified health-care professionals.
3. The health-care service shall provide for the psychiatric treatment of all other prisoners who are in need of such treatment.

Rule 110

It is desirable that steps should be taken, by arrangement with the appropriate agencies, to ensure if necessary the continuation of psychiatric treatment after release and the provision of social-psychiatric aftercare.

C. Prisoners under arrest or awaiting trial

Rule 111

1. Persons arrested or imprisoned by reason of a criminal charge against them, who are detained either in police custody or in prison custody (jail) but have not yet been tried and sentenced, will be referred to as "untried prisoners" hereinafter in these rules.
2. Unconvicted prisoners are presumed to be innocent and shall be treated as such.
3. Without prejudice to legal rules for the protection of individual liberty or prescribing the procedure to be observed in respect of untried prisoners, these prisoners shall benefit from a special regime which is described in the following rules in its essential requirements only.

Rule 112

1. Untried prisoners shall be kept separate from convicted prisoners.
2. Young untried prisoners shall be kept separate from adults and shall in principle be detained in separate institutions.

Rule 113

Untried prisoners shall sleep singly in separate rooms, with the reservation of different local custom in respect of the climate.

Rule 114

Within the limits compatible with the good order of the institution, untried prisoners may, if they so desire, have their food procured at their own expense from the outside, either through the administration or through their family or friends. Otherwise, the administration shall provide their food.

Rule 115

An untried prisoner shall be allowed to wear his or her own clothing if it is clean and suitable. If he or she wears prison dress, it shall be different from that supplied to convicted prisoners.

Rule 116

An untried prisoner shall always be offered the opportunity to work, but shall not be required to work. If he or she chooses to work, he or she shall be paid for it.

Rule 117

An untried prisoner shall be allowed to procure at his or her own expense or at the expense of a third party such books, newspapers, writing material and other means of occupation as are compatible with the interests of the administration of justice and the security and good order of the institution.

Rule 118

An untried prisoner shall be allowed to be visited and treated by his or her own doctor or dentist if there are reasonable grounds for the application and he or she is able to pay any expenses incurred.

Rule 119

1. Every untried prisoner has the right to be promptly informed about the reasons for his or her detention and about any charges against him or her.
2. If an untried prisoner does not have a legal adviser of his or her own choice, he or she shall be entitled to have a legal adviser assigned to him or her by a judicial or other authority in all cases where the interests of justice so require and without payment by the untried prisoner if he or she does not have sufficient means to pay. Denial of access to a legal adviser shall be subject to independent review without delay.

Rule 120

1. The entitlements and modalities governing the access of an untried prisoner to his or her legal adviser or legal aid provider for the purpose of his or her defence shall be governed by the same principles as outlined in rule 61.

2. An untried prisoner shall, upon request, be provided with writing material for the preparation of documents related to his or her defence, including confidential instructions for his or her legal adviser or legal aid provider.

D. Civil prisoners

Rule 121

In countries where the law permits imprisonment for debt, or by order of a court under any other non-criminal process, persons so imprisoned shall not be subjected to any greater restriction or severity than is necessary to ensure safe custody and good order. Their treatment shall be not less favourable than that of untried prisoners, with the reservation, however, that they may possibly be required to work.

E. Persons arrested or detained without charge

Rule 122

Without prejudice to the provisions of article 9 of the International Covenant on Civil and Political Rights,³ persons arrested or imprisoned without charge shall be accorded the same protection as that accorded under part I and part II, section C, of these rules. Relevant provisions of part II, section A, of these rules shall likewise be applicable where their application may be conducive to the benefit of this special group of persons in custody, provided that no measures shall be taken implying that re-education or rehabilitation is in any way appropriate to persons not convicted of any criminal offence.

³ See resolution 2200 A (XXI), annex.

คำแปลอย่างไม่เป็นทางการ
เอกสารองค์การสหประชาชาติ E/CN.15/2015/L.6/Rev.1

ภาคผนวก

ข้อกำหนดขั้นต่ำขององค์การสหประชาชาติในการปฏิบัติต่อผู้ต้องขัง (United Nations Standard Minimum Rules for the Treatment of Prisoners)
(ข้อกำหนดแมนเดลา - Mandela Rules) ปี 2558

ข้อสังเกตเบื้องต้น

ข้อสังเกตเบื้องต้น 1

ข้อกำหนดต่อไปนี้ไม่ประสงค์จะบรรยายอย่างละเอียดถึงระบบการราชทัณฑ์ที่จะใช้เป็นต้นแบบของระบบราชทัณฑ์แต่อย่างใด หากเป็นการแสดงให้เห็นฉันทามติทั่วไปของความคิดร่วมสมัย และองค์ประกอบที่จำเป็นสำหรับระบบที่มีความพอเพียงมากที่สุด ในปัจจุบัน ทั้งนี้เพื่อกำหนดสิ่งที่ถือเป็นหลักการและการปฏิบัติที่ดีอันเป็นที่ยอมรับโดยทั่วไป ในการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังและการบริหารงานเรือนจำ

ข้อสังเกตเบื้องต้น 2

1. เมื่อคำนึงถึงความแตกต่างกันมากมาย ทางด้านกฎหมาย สังคม เศรษฐกิจ และภูมิศาสตร์ในโลก ข้อกำหนดนี้ ย่อมจะใช้ปฏิบัติไม่ได้ทุกข้อ ทุกแห่งและทุกเวลา แต่ควรใช้เพื่อกระตุ้นเตือนให้เกิดความพยายามช่วยกันนำมาใช้อย่างสม่ำเสมอ เพื่อขจัดปัญหายุ่งยากทางปฏิบัติต่างๆ ในด้านการนำไปใช้ ในด้านความรู้ที่เป็นที่มาของข้อกำหนดนี้โดยรวม ในฐานะที่เป็นเงื่อนไขขั้นต่ำที่สหประชาชาติได้ให้การยอมรับว่าเป็นข้อปฏิบัติที่เหมาะสม
2. ในอีกแง่หนึ่ง ข้อกำหนดนี้ครอบคลุมแนวคิดที่กำลังพัฒนาอย่างต่อเนื่อง จึงไม่มีจุดประสงค์เพื่อกีดกันการทดลองหรือการปฏิบัติรูปแบบอื่นๆ แต่ทั้งนี้ การทดลองหรือการปฏิบัตินั้นควรสอดคล้องกับหลักการและมุ่งตอบสนองเป้าประสงค์ที่สะท้อนมาจากข้อบทในข้อกำหนดนี้โดยรวม ดังนั้นจึงเป็นสิ่งที่มิได้มีเหตุผลที่หน่วยงานบริหารงานราชทัณฑ์กลางอาจเห็นชอบต่อการปฏิบัติที่

แตกต่างกันออกไปจากข้อกำหนดนี้ หากเป็นการปฏิบัติที่สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของข้อกำหนดนี้

ข้อสังเกตเบื้องต้น 3

1. ส่วนที่หนึ่ง ของข้อกำหนดว่าด้วยการบริหารงานทั่วไปในทัศนสถาน และเป็นข้อกำหนดที่ใช้แก่ผู้ต้องขังทุกประเภท ทั้งในคดีอาญาหรือในคดีแพ่ง ไม่มีการพิจารณาคดี หรือผู้ต้องขังคดีเสร็จเด็ดขาด รวมทั้งผู้ต้องขังตาม “มาตรการเกี่ยวกับความมั่นคง” หรือมาตรการในการแก้ไขที่เป็นคำสั่งของผู้พิพากษา

2. ส่วนที่สอง ประกอบด้วยข้อกำหนดที่นำมาใช้เฉพาะกรณีพิเศษในแต่ละส่วน อย่างไรก็ตาม ข้อกำหนดตามหมวด ก ซึ่งใช้กับผู้ต้องขังที่ต้องคำพิพากษาของศาลแล้วนั้น ย่อมจะใช้ได้อย่างเท่าเทียมกันกับผู้ต้องขังประเภทอื่นที่กล่าวถึงในหมวด ข ค และ ง แต่ทั้งนี้กรณีจะต้องไม่ขัดหรือแย้งกับข้อกำหนดที่ใช้โดยตรงผู้ต้องขังเหล่านี้แต่ละประเภท และต้องนำไปใช้เพื่อประโยชน์ของพวกเขา

ข้อสังเกตเบื้องต้น 4

1. ข้อกำหนดดังกล่าวนี้ไม่ได้มุ่งที่จะวางกฎระเบียบการบริหารงานสำหรับเยาวชน เช่น สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน หรือศูนย์อบรมฟื้นฟูเยาวชน แต่โดยทั่วไปข้อกำหนดในส่วนที่ 1 นี้ ก็อาจนำไปใช้ปฏิบัติในสถานที่เหล่านี้ได้

2. ผู้ต้องขังเยาวชน อย่างน้อยที่สุด ก็ควรจะรวมถึงบุคคลทุกคนที่อยู่ภายใต้เขตอำนาจของศาลคดีเด็กและเยาวชน ซึ่งตามกฎหมายแล้วไม่ควรมีการพิพากษาลงโทษจำคุกผู้ที่เป็นเยาวชน

I. ข้อกำหนดทั่วไป

หลักการพื้นฐาน

ข้อกำหนด 1

ผู้ต้องขังทุกคนพึงได้รับการปฏิบัติด้วยความเคารพต่อศักดิ์ศรีอันมีติดตัวมาแต่เกิด และคุณค่าของความเป็นมนุษย์ ต้องไม่มีผู้ต้องขังคนใดที่จะถูกรังแกและการปฏิบัติ หรือการลงโทษอื่นๆ ที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรม หรือที่ย่ำยีศักดิ์ศรี และผู้ต้องขังทุกคนต้อง ได้รับการคุ้มครองป้องกันจากการกระทำเช่นนั้น โดยจะต้องไม่มีการอ้างเงื่อนไขใดๆ ที่จะ กระทำการดังกล่าว ความปลอดภัยและความมั่นคงของผู้ต้องขัง เจ้าหน้าที่ ผู้ให้บริการ ด้านต่างๆ ในเรือนจำและผู้เข้าเยี่ยมต้องได้รับการประกันตลอดเวลา

ข้อกำหนด 2

1. ข้อกำหนดนี้พึงใช้ได้ทั่วไปโดยปราศจากความลำเอียง จะต้องไม่มีการเลือกปฏิบัติโดยเหตุของความแตกต่างในด้านเชื้อชาติ สีผิว เพศ ภาษา ศาสนา ความคิดเห็นทางการเมืองหรือความคิดเห็นอื่นใด สัญชาติ หรือฐานะทางสังคม ทรัพย์สิน กำเนิด หรือสถานะอื่นใดของผู้ต้องขัง ทั้งต้องให้ความเคารพต่อความเชื่อทางศาสนาและศาสนิกกิจที่ผู้ต้องขังยึดถือ

2. เพื่อให้หลักการไม่เลือกปฏิบัติมีผลในทางปฏิบัติ ผู้บริหารเรือนจำต้องคำนึงถึงความจำเป็นของผู้ต้องขังแต่ละคน โดยเฉพาะผู้ต้องขัง บางประเภทที่มีความเปราะบางมากที่สุด จำเป็นต้องมีมาตรการเพื่อคุ้มครองและส่งเสริมสิทธิของผู้ต้องขังเหล่านี้ที่มีความจำเป็นพิเศษโดยไม่ให้ถือว่าเป็นการเลือกปฏิบัติ

ข้อกำหนด 3

การคุมขังและมาตรการอื่นใดอันที่ส่งผลให้ตัดขาดผู้ต้องขังจากโลกภายนอกก่อให้เกิด ความทุกข์ทรมานแก่คนเหล่านั้นอยู่แล้ว ทั้งนี้เพราะเป็นการเอาไปเสียซึ่งสิทธิในการ กำหนดชะตากรรมของตนเองโดยพรากเสรีภาพของเขาไปเสีย ด้วยเหตุดังกล่าว ระบบ ราชทัณฑ์จึงต้องไม่มุ่งให้เกิดความทุกข์ทรมานเพิ่มเติมสำหรับผู้ที่ถูกอยู่ในสภาพการณั้ นั้นเพิ่มขึ้นอีก เว้นแต่โดยมีเหตุที่ไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ที่ทำให้ต้องแยกขังหรือเป็นมาตรการ เพื่อรักษาระเบียบวินัย ซึ่งอาจก่อให้เกิดความทุกข์ทรมานได้เป็นปกติวิสัยในสถานการณ์ เช่นนั้น

ข้อกำหนด 4

1. เป้าประสงค์ของการลงโทษจำคุกหรือการใช้มาตรการที่คล้ายคลึงกัน อันเป็นการจำกัดอิสระและเสรีภาพของบุคคลนั้น โดยเบื้องต้นแล้วก็เพื่อที่จะคุ้มครองสังคมให้ปลอดภัยจากอาชญากรรม และลดการกระทำผิดซ้ำ ความประสงค์ดังกล่าวสามารถบรรลุได้ต่อเมื่อระยะเวลาในการคุมขังได้ถูกนำมาใช้เพื่อประกันเท่าที่จะเป็นไปได้ว่าบุคคลเช่นว่านั้นจะสามารถกลับคืนสู่สังคมได้เมื่อได้รับการปล่อยตัว โดยสามารถดำรงชีวิตที่ไม่ละเมิดกฎหมายและและพึ่งตนเองได้
2. ด้วยเหตุดังกล่าว ผู้บริหารเรือนจำและหน่วยงานอื่นที่มีอำนาจเกี่ยวข้อง จึงควรจัดให้มีบริการด้านการศึกษา การฝึกอาชีพ และการทำงาน รวมทั้งความช่วยเหลือรูปแบบอื่นที่เหมาะสมและที่สามารถให้บริการได้ รวมทั้งความช่วยเหลือด้านการเยียวยา กำลังใจ จิตวิญญาณ สังคมและสุขภาพ รวมทั้งการกีฬา เป็นต้น โดยการจัดให้มีโครงการ กิจกรรมและบริการเช่นนั้น ควรสอดคล้องกับความจำเป็นต่อผู้ต้องขังแต่ละคน

ข้อกำหนด 5

1. ระบบราชทัณฑ์ควรมุ่งที่จะทำความแตกต่างระหว่างชีวิตในเรือนจำกับชีวิตอิสระให้มีน้อยที่สุด ซึ่งตั้งใจที่จะลดความรับผิดชอบของผู้ต้องขัง หรือความเคารพในศักดิ์ศรีของพวกเขาในฐานะที่เป็นมนุษย์
2. ผู้บริหารเรือนจำจะต้องจัดให้มีความเป็นอยู่และการปรับตัวที่สมเหตุสมผล เพื่อประกันว่า ผู้ต้องขังที่มีความบกพร่องทางกาย ทางใจ จิตใจ หรืออื่นใดสามารถเข้าถึงการใช้ชีวิตในเรือนจำได้อย่างเต็มที่และอย่างเป็นผล อย่างเท่าเทียมกับผู้ต้องขังคนอื่น

การบริหารงานเพิ่มทะเบียนผู้ต้องขัง

ข้อกำหนด 6

ต้องมีการจัดทำระบบงานทะเบียนผู้ต้องขังที่ได้มาตรฐานในทุกที่ซึ่งมีการคุมขังบุคคล โดยอาจจัดทำเป็นฐานข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ หรือสมุดทะเบียน ที่มีการแจกแจงด้วยหมายเลข และมีลายเซ็นกำกับ ต้องมีขั้นตอนปฏิบัติเพื่อประกันว่าสามารถตรวจสอบด้านทะเบียนได้ ป้องกันไม่ให้มีการเข้าถึง หรือมีการแก้ไขข้อมูลใด ๆ ที่มีอยู่ในระบบนั้นโดยไม่ได้รับอนุญาต

ข้อกำหนด 7

จะต้องไม่มีการรับตัวบุคคลใดๆ เข้าสู่เรือนจำโดยปราศจากคำสั่งคุมขังที่ถูกต้องสมบูรณ์ ต้องมีการกรอกข้อมูลต่อไปนี้อย่างเป็นระบบงานทะเบียนผู้ต้องขัง ทุกครั้งที่การรับผู้ต้องขังเข้าสู่เรือนจำ คือ

(ก) ข้อมูลที่ชัดเจนอันช่วยให้สามารถจำแนกอัตลักษณ์ของบุคคล รวมทั้งในแง่เพศสภาพอันเป็นที่ยอมรับของผู้ต้องขังดังกล่าว

(ข) เหตุผลอันเป็นเหตุให้เกิดการคุมขังผู้ต้องขังดังกล่าวและหน่วยงานรับผิดชอบในการส่งคุมขังรวมทั้งวัน เวลาและสถานที่จับกุม

(ค) วันและเวลาที่มีการรับและปล่อยตัวรวมทั้งที่มีการส่งตัวผู้ต้องขังไปที่ใด ๆ

(ง) ร่องรอยบาดเจ็บที่สามารถเห็นได้และคำร้องเรียนใด ๆ เกี่ยวกับสภาพการปฏิบัติที่ทารุณโหดร้ายซึ่งเกิดขึ้นก่อนหน้านั้น

(จ) บัญชีทรัพย์สินส่วนตัวของผู้ต้องขัง

(ฉ) ชื่อของญาติ หรืออาจรวมทั้งชื่อของลูก อายุของลูก ที่อยู่และสถานภาพการมีผู้ปกครองหรือมีผู้ดูแล

(ช) รายละเอียดและข้อมูลของญาติที่ใกล้ชิดของผู้ต้องขังที่สามารถติดต่อได้เมื่อเกิดเรื่องฉุกเฉิน

ข้อกำหนด 8

จะต้องกรอกข้อมูลที่เกี่ยวข้องต่อไปนี้อย่างครบถ้วนในระหว่างที่มีการคุมขัง

(ก) ข้อมูลเกี่ยวกับกระบวนการทางศาล รวมทั้งวันที่ขึ้นศาลและพบทนายความ

(ข) รายงานการประเมินผลและการจัดประเภทในเบื้องต้น

(ค) ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมและความมีระเบียบวินัย

(ง) คำร้องขอหรือร้องทุกข์ รวมทั้งคำกล่าวหาว่ามีการทรมานและการปฏิบัติหรือการลงโทษอื่นๆ ที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรม หรือที่ย่ำแย่ศักดิ์ศรี เว้นแต่เป็นข้อมูลที่พึงเก็บเป็นความลับ

(จ) ข้อมูลเกี่ยวกับการลงโทษทางวินัย

(ฉ) ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติการณ์และสาเหตุของการบาดเจ็บหรือเสียชีวิต และในกรณีหลัง ให้ระบุว่านำอัฐิธาตุไปเก็บไว้ที่ใด

ข้อกำหนด 9

ข้อมูลที่บ้านที่กตามข้อกำหนด 7 และ 8 ต้องเก็บเป็นความลับ และให้เข้าถึงได้เฉพาะผู้ที่ในทางวิชาชีพมีความรับผิดชอบที่ต้องเข้าถึงบันทึกข้อมูลดังกล่าวเท่านั้น ผู้ต้องขังทุกคนต้องสามารถเข้าถึงข้อมูลบันทึกที่เกี่ยวข้องกับตนได้ โดยอาจมีการปิดบังข้อความบางส่วนตามอำนาจที่ให้ไว้โดยกฎหมายในประเทศ และผู้ต้องขังมีสิทธิได้รับสำเนาอย่างเป็นทางการของข้อมูลนั้นเมื่อได้รับการปล่อยตัว

ข้อกำหนด 10

ให้มีการใช้ประโยชน์จากระบบงานทะเบียนผู้ต้องขัง เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแนวโน้มและพฤติการณ์ที่เกิดขึ้นกับประชากรในเรือนจำ ทั้งในแง่อัตราส่วนของผู้ต้องขังต่อพื้นที่ในเรือนจำ ทั้งนี้เพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบการตัดสินใจเรื่องต่างๆ โดยตั้งอยู่บนพยานหลักฐานเชิงประจักษ์

การแยกประเภท

ข้อกำหนด 11

ผู้ต้องขังต่างประเภทกัน พึงแยกคุมขังไว้คนละแห่ง หรือคนละส่วนของเรือนจำ โดยคำนึงถึงเพศ อายุ ประวัติด้านอาชญากรรม เหตุผลในทางคดีในการคุมขัง และความจำเป็นต่างๆ ในการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังเหล่านั้น ดังนั้น

- (ก) ผู้ต้องขังชายและหญิง ต้องแยกไว้คนละแห่ง เรือนจำใดใช้ควบคุมผู้ต้องขังทั้งสองเพศ สถานที่ที่คุมขังหญิงต้องแยกเป็นเอกเทศโดยเด็ดขาด
- (ข) ผู้ต้องขังที่รอการพิจารณาต้องแยกจากนักโทษเด็ดขาด
- (ค) ผู้ต้องขังระหว่างพิจารณาคดี จะต้องแยกจากผู้ต้องขังที่ต้องคำพิพากษาแล้ว
- (ง) ผู้ต้องขังเยาว์ชนต้องแยกจากผู้ต้องขังผู้ใหญ่

ที่อยู่อาศัย

ข้อกำหนด 12

1. หากมีการแยกห้องเป็นการเฉพาะ ในเวลากลางคืนต้องให้ผู้ต้องขังแต่ละคนได้นอนในห้องขังหรือกรงนั้นๆ ในกรณีที่มีเหตุพิเศษจำเป็นจะต้องนอนรวมกันโดยไม่อาจปฏิบัติตามหลักนี้ได้ เป็นต้นว่ามีผู้ต้องขังเพิ่มมากขึ้นชั่วคราว ก็ไม่พึงจัดห้องหนึ่งให้นอนสองคน

2. เรือนจำใดใช้ระบบห้องขังรวม ผู้ต้องขังที่ให้นอนรวมห้องเดียวกัน พึงได้รับการคัดเลือกด้วยความระมัดระวังและเหมาะสมที่จะอยู่ร่วมกันด้วยดี จะต้องมีเจ้าหน้าที่คอยดูแลสังเกตการณ์ในเวลากลางคืนเป็นประจำให้สอดคล้องกับสภาพในเรือนจำด้วย

ข้อกำหนด 13

อาคารที่คุมขังทุกแห่ง โดยเฉพาะห้องนอน จะต้องจัดให้ถูกหลักอนามัย ตามสภาพของดินฟ้าอากาศ ข้อสำคัญจะต้องมีอากาศหายใจเพียงพอ มีขนาดของพื้นที่ห้องตามกำหนดขั้นต่ำ มีแสงสว่าง ความอบอุ่น และการระบายอากาศ

ข้อกำหนด 14

ทุกๆ แห่งที่ใช้เป็นที่อยู่ และที่ทำงานของผู้ต้องขังให้มีลักษณะดังนี้

(ก) หน้าต่างให้ใหญ่พอที่แสงแดดส่องสว่างพอจะอ่านหนังสือ หรือทำงานได้ และให้ก่อสร้างในลักษณะที่ให้อากาศบริสุทธิ์ผ่านเข้ามาได้ ทั้งนี้ ไม่ว่าจะมีการติดตั้งเครื่องช่วยระบายอากาศหรือไม่ก็ตาม

(ข) แสงไฟฟ้าต้องมากพอให้อ่านหนังสือ หรือทำงานได้โดยไม่เป็นอันตรายแก่สายตา

ข้อกำหนด 15

มีเครื่องสุขภัณฑ์เพียงพอแก่ความจำเป็นกับผู้ต้องขังทุกคน ทั้งต้องสะอาดและเหมาะสม ไม่ประเจิดประเจ้อ

ข้อกำหนด 16

ที่อาบน้ำและฝึกบัวต้องติดตั้งให้เพียงพอกับจำนวนผู้ต้องขังทุกคนที่จะอาบน้ำโดยมีอุณหภูมิที่เหมาะสมกับดินฟ้าอากาศ และให้สามารถอาบน้ำชำระร่างกายให้สะอาดได้บ่อยตามความจำเป็นตามฤดูกาลและตามสภาพของแต่ละภูมิภาค โดยอย่างน้อยควรให้ผู้ต้องขังได้อาบน้ำสัปดาห์ละครั้งหากอยู่ในภูมิภาคเขตอบอุ่น

ข้อกำหนด 17

ให้มีการดูแลรักษาอย่างเหมาะสมเป็นประจำสำหรับทุกส่วนภายในเรือนจำที่ใช้เป็นที่คุมขังโดยจะต้องทำความสะอาดอยู่ตลอดเวลา

สุขอนามัยของผู้ต้องขัง

ข้อกำหนด 18

1. ผู้ต้องขังจะต้องรักษาร่างกายให้สะอาด ฉะนั้นจะต้องจัดหาน้ำและอุปกรณ์เครื่องใช้สำหรับห้องน้ำที่จำเป็นเพื่อสุขภาพและความสะอาดของผู้ต้องขังให้ด้วย
2. เพื่อให้ผู้ต้องขังสามารถรักษาภาพลักษณ์ที่ดีเพื่อการเคารพในตนเอง จะต้องจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกในการดูแลผมและหวดเคราให้แก่ผู้ต้องขัง ถ้าเป็นผู้ต้องขังชายก็ให้สามารถโกนหวดเคราได้เป็นประจำ

เสื้อผ้าและที่นอน

ข้อกำหนด 19

1. ผู้ต้องขังทุกคนที่ไม่ได้รับอนุญาตให้ใช้เสื้อผ้าของตนเอง จะต้องได้รับเสื้อผ้าที่เหมาะสมกับดินฟ้าอากาศ และเพียงพอที่จะให้ผู้ต้องขังมีสุขภาพดี ทั้งเสื้อผ้าที่ให้สวมใส่ต้องไม่มีลักษณะย่ำยีศักดิ์ศรี หรือทำให้อับอาย
2. เสื้อผ้าทุกชิ้นจะต้องสะอาดเรียบร้อยเสมอ เสื้อผ้าชั้นในจะต้องเปลี่ยนและซักบ่อยครั้งตามความจำเป็น เพื่อรักษาไว้ซึ่งสุขอนามัย

3. ในกรณีพิเศษ เวลาผู้ต้องขังที่ออกนอกเรือนจำตามคำสั่งของทางราชการ ควรอนุญาตให้สวมเครื่องแต่งกายของตนเอง หรือเครื่องแต่งกายอื่นซึ่งไม่เป็นเป้าสายตาประชาชน

ข้อกำหนด 20

ถ้าผู้ต้องขังคนใดได้รับอนุญาตให้ใช้เสื้อผ้าของตนเองได้ ในเมื่อรับตัวไว้ในเรือนจำ ควรจัดเตรียมให้เป็นที่แน่นอนว่า เสื้อผ้านั้นมีความสะอาดและเหมาะสมแก่การใช้สอย

ข้อกำหนด 21

ผู้ต้องขังแต่ละคนควรมีเตียงนอนแยกเป็นเอกเทศ ตามมาตรฐานของท้องถิ่นหรือของประเทศ และมีเครื่องหลับนอนที่สะอาดและเพียงพอ จัดไว้อย่างเป็นระเบียบ และเปลี่ยนให้เป็นประจำเพื่อให้มั่นใจว่ามีความสะอาด

อาหาร

ข้อกำหนด 22

1. ผู้ต้องขังทุกคนจะต้องได้รับอาหารที่จัดให้เป็นเวลาโดยเรือนจำ อันมีประโยชน์และเพียงพอต่อสุขภาพและ เพื่อความแข็งแรงแห่งร่างกาย โดยต้องจัดปรุงอย่างสะอาดและจัดให้อย่างเป็นระเบียบ

2. น้ำต้องจัดไว้เพื่อให้ผู้ต้องขังทุกคนได้ดื่มเมื่อต้องการ

การออกกำลังกายและการเล่นกีฬา

ข้อกำหนด 23

1. ผู้ต้องขังทุกคนที่ไม่ได้ทำงานภายนอก จะต้องได้ออกกำลังกายอย่างเหมาะสม กลางแจ้งอย่างน้อยวันละหนึ่งชั่วโมง เมื่ออากาศอำนวย

2. ผู้ต้องขังที่เป็นเยาวชนหรือประเภทอื่น ที่วัยและสภาพร่างกายอำนวย ควรได้รับการฝึกฝนด้านพลศึกษา และนันทนาการในชั่วโมงออกกำลังกาย โดยทางเรือนจำ จะต้องจัดหาสถานที่และอุปกรณ์การเล่นไว้ให้

บริการด้านการรักษาพยาบาล

ข้อกำหนด 24

1. การให้บริการด้านการรักษาพยาบาลแก่ผู้ต้องขังเป็นความรับผิดชอบของรัฐ โดยผู้ต้องขังควรได้รับการรักษาพยาบาลตามมาตรฐานเช่นเดียวกับที่รัฐจัดให้กับประชาชนอื่น และจะต้องสามารถเข้าถึงบริการที่จำเป็นโดยไม่คิดมูลค่าและไม่เลือกปฏิบัติด้วยเหตุแห่งสถานภาพด้านกฎหมายของตน

2. การจัดบริการรักษาพยาบาลควรอยู่ในลักษณะที่เชื่อมโยงอย่างใกล้ชิดกับงานด้านสาธารณสุขโดยทั่วไป และในลักษณะที่ประกันให้มีการรักษาและพยาบาลอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งการให้บริการด้านเอชไอวี วัณโรค และโรคติดต่ออื่น ๆ รวมทั้งภาวะที่ต้องพึ่งพิงยาเสพติด

ข้อกำหนด 25

1. เรือนจำทุกแห่งพึงมีสถานบริการรักษาพยาบาล อันมีหน้าที่ประเมิน ส่งเสริม ค้ำครอง และพัฒนาสุขภาพกายและจิตใจของผู้ต้องขัง โดยเฉพาะการให้ความใส่ใจเป็นพิเศษต่อผู้ต้องขังที่ต้องการการดูแลสุขภาพเป็นพิเศษ หรือมีปัญหาสุขภาพที่กระทบต่อการบำบัดฟื้นฟูของตน

2. บริการรักษาพยาบาลจะต้องมีคณะทำงานสหวิชาชีพ ซึ่งประกอบด้วยบุคลากรที่มีคุณสมบัติเหมาะสมอย่างเพียงพอสำหรับหน่วยบริการด้านการรักษาพยาบาลที่เป็นอิสระ และมีศักยภาพด้านการแพทย์อย่างเต็มที่ โดยควรมีความเชี่ยวชาญอย่างเพียงพอทั้งด้านจิตวิทยาและจิตเวช และต้องจัดให้ผู้ต้องขังทุกคนสามารถเข้าถึงบริการด้านทันตกรรมที่มีคุณภาพด้วย

ข้อกำหนด 26

1. หน่วยบริการรักษาพยาบาลควรจัดเตรียมและปรับปรุงข้อมูลด้านเวชระเบียนของผู้ต้องขังทุกคนให้ทันสมัยและเก็บเป็นความลับ และผู้ต้องขังทุกคนควรสามารถเข้าถึงข้อมูลเหล่านี้ได้เมื่อต้องการ โดยผู้ต้องขังอาจแต่งตั้งให้ผู้อื่นให้เข้าถึงข้อมูลเวชระเบียนของตนได้ด้วย

2. เมื่อมีการโอนย้ายผู้ต้องขัง จะต้องมีการส่งมอบเวชระเบียนเหล่านี้ให้กับหน่วยงานที่รับตัวไว้ โดยจะต้องถือเป็นความลับทางการแพทย์

ข้อกำหนด 27

1. ในกรณีฉุกเฉิน ผู้ต้องขังทุกคนต้องได้รับการประกันว่าสามารถเข้าถึงการรักษาพยาบาลได้โดยพลันผู้ต้องขังที่จำเป็นต้องได้รับการรักษาหรือการผ่าตัดเฉพาะทางต้องได้รับการส่งตัวไปยังหน่วยงานที่เชี่ยวชาญเฉพาะทางหรือโรงพยาบาลของพลเรือน ในกรณีที่เรือนจำมีโรงพยาบาลของตนเอง โรงพยาบาลนั้นต้องมีบุคลากรและอุปกรณ์ทางการแพทย์อย่างเพียงพอ และมีศักยภาพที่จะให้การรักษาและดูแลอย่างเหมาะสมกับผู้ต้องขังที่ได้รับตัวมา

2. การตัดสินใจทางการแพทย์ให้กระทำได้เฉพาะผู้รับผิดชอบที่มีวิชาชีพด้านการแพทย์เท่านั้นและการตัดสินใจดังกล่าวจะต้องไม่ถูกลบล้าง หรือเพิกเฉยโดยผู้ที่มีใช้บุคลากรทางการแพทย์

ข้อกำหนด 28

ในเรือนจำหญิงจะต้องจัดที่อยู่และดูแลเฉพาะสำหรับหญิงมีครรภ์ทั้งก่อนคลอดและหลังคลอด ตลอดทั้งจัดให้ เท่าที่จะทำได้ เด็กได้คลอดนอกเรือนจำ แต่ถ้าหากเด็กต้องคลอดในเรือนจำ ก็จะต้องไม่ระบุในสูติบัตรว่าเกิดในเรือนจำ

ข้อกำหนด 29

1. การตัดสินใจอนุญาตให้เด็กพักอาศัยในเรือนจำกับพ่อหรือแม่ของตน ให้คำนึงถึงประโยชน์สูงสุดของเด็กเป็นที่ตั้ง กรณีที่อนุญาตให้เด็กพักอาศัยในเรือนจำกับพ่อหรือแม่ ทางเรือนจำต้องกำหนดให้มี

(ก) สถานที่ให้การดูแลเด็กทั้งภายในหรือภายนอก โดยมีบุคลากรที่มีคุณสมบัติเหมาะสม ทั้งนี้เพื่อให้เด็กได้รับการดูแลกรณีที่พ่อหรือแม่ไม่ได้เป็นผู้ดูแลในขณะนั้น

(ข) บริการดูแลสุขภาพเฉพาะทางสำหรับเด็ก รวมทั้งการตรวจสุขภาพในตอนรับตัวเข้ามาอยู่ในเรือนจำ และให้มีผู้ชำนาญการเป็นผู้เฝ้าดูแลพัฒนาการของเด็กอย่างต่อเนื่อง

2. เด็กที่อยู่ในเรือนจำกับพ่อหรือแม่ ต้องไม่ได้รับการปฏิบัติเหมือนเป็นผู้ต้องขัง

ข้อกำหนด 30

แพทย์หรือบุคลากรทางการแพทย์ ไม่ว่าจะต้องรายงานโดยตรงต่อแพทย์หรือไม่ก็ตาม ต้องตรวจร่างกายผู้ต้องขังทุกคนโดยมิชักช้า นับแต่แรกจับตัวไว้ในเรือนจำ และ

ตรวจอีกเป็นครั้งคราวภายหลังที่ได้รับตัวไว้แล้วตามความจำเป็น ทั้งนี้ควรให้ความใส่ใจเป็นพิเศษต่อ

(ก) การระบุความต้องการการรักษาพยาบาล และใช้มาตรการทั้งปวงที่จำเป็น เพื่อให้มีการรักษาพยาบาล

(ข) การระบุถึงการปฏิบัติที่ทารุณโหดร้ายซึ่งเกิดขึ้นกับผู้ต้องขังก่อนหน้าที่จะส่งตัวเข้ามาอยู่ในเรือนจำ

(ค) การระบุร่องรอยใด ๆ ในด้านจิตใจหรือความเครียดอันเป็นผลมาจากการคุมขัง ทั้งนี้โดยรวมถึงแต่ไม่จำกัดเฉพาะ ความเสี่ยงที่จะฆ่าตัวตายหรือทำร้ายตนเอง และอาการถอนยาอันเป็นผลมาจากการใช้ยาเสพติด การกินยาหรือการดื่มสุรา และการจัดให้มีมาตรการหรือการรักษาพยาบาลหรือมาตรการที่เหมาะสมที่จะใช้กับนักโทษแต่ละคน

(ง) กรณีที่สงสัยว่าผู้ต้องขังป่วยเป็นโรคติดต่อ จะต้องมีการแยกตัวผู้ป่วยไปรักษาพยาบาลทางคลินิกอย่างเพียงพอสำหรับผู้ต้องขังเหล่านั้นในช่วงเวลาที่อาจแพร่เชื้อ

(จ) การจำแนกความแข็งแรงทางกายของผู้ต้องขัง ในแง่การทำงาน การออกกำลังกาย และการเข้าร่วมในกิจกรรมอื่น ๆ อย่างเหมาะสม

ข้อกำหนด 31

แพทย์หรือบุคลากรทางการแพทย์ที่มีคุณสมบัติเหมาะสม แล้วแต่กรณี ต้องเข้าดูแลผู้ต้องขังที่เจ็บป่วยทุกคน ผู้ต้องขังที่ร้องเรียนว่ามีปัญหาเจ็บป่วยทางกายหรือจิตใจ หรืออาการบาดเจ็บทางกายหรือจิตใจ และผู้ต้องขังใด ๆ ที่พึงได้รับความใส่ใจเป็นพิเศษ โดยต้องเข้าไปเยี่ยมทุกวัน บรรดาการตรวจรักษาจะต้องเก็บไว้เป็นความลับอย่างเต็มที่

ข้อกำหนด 32

1. ความสัมพันธ์ระหว่างแพทย์หรือบุคลากรด้านการแพทย์กับผู้ต้องขัง ต้องเป็นไปตามมาตรฐานจริยธรรมและวิชาอาชีพเช่นเดียวกับที่ใช้กับผู้ป่วยในชุมชนภายนอก โดยเฉพาะ

(ก) หน้าที่ในการคุ้มครองสุขภาพทางกายและจิตใจของผู้ต้องขัง และการป้องกันโรคและการรักษาพยาบาลบนพื้นฐานการรักษาพยาบาลทางการแพทย์โดยคลินิก

(ข) เคารพต่อการตัดสินใจด้วยตนเองของผู้ต้องขังในส่วนที่เกี่ยวกับสุขภาพของตนเอง และการให้ความยินยอมด้วยความเข้าใจจากการแจ้งข้อมูลที่ถูกต้องอันเป็นหลักการด้านความสัมพันธ์ระหว่างแพทย์กับผู้ป่วย

(ค) การเก็บข้อมูลทางการแพทย์เป็นความลับ เว้นแต่การเก็บข้อมูลเป็นความลับเช่นนั้นอาจส่งผลให้เกิดภัยคุกคามอย่างแท้จริงต่อผู้ป่วยหรือบุคคลอื่น

(ง) ห้ามอย่างเด็ดขาดต่อการปฏิบัติใด ๆ ทั้งในทางตรงหรือในทางอ้อม อันมีลักษณะเป็นการทรมานและการปฏิบัติหรือการลงโทษอื่นๆ ที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรม หรือที่ย่ำยีศักดิ์ศรี รวมทั้งการทดลองทางการแพทย์หรือวิทยาศาสตร์ อันส่งผลร้ายต่อสุขภาพของผู้ต้องขัง เช่น การตัดเซลล์ออกจากตัวผู้ต้องขัง ตัดเนื้อเยื่อของร่างกายหรือการตัดอวัยวะใด ๆ เพื่อการดังกล่าว

2. โดยไม่เป็นการกระทบต่อสิทธิตามวรรค 1 (ง) ของข้อกำหนดนี้ ผู้ต้องขังอาจได้รับอนุญาตให้เข้าร่วมในการทดลองทางคลินิกการแพทย์และการวิจัยด้านสุขภาพอื่นใดที่กระทำได้ในชุมชนอื่น ทั้งนี้โดยมีการให้ความยินยอมอย่างมีอิสระและโดยความเข้าใจจากการแจ้งข้อมูลที่ถูกต้อง และสอดคล้องกับหลักกฎหมายที่ใช้บังคับใช้ และกรณีที่น่าคิดว่าจะก่อให้เกิดผลประโยชน์โดยตรงและอย่างมีนัยสำคัญต่อสุขภาพของตนเองและเป็นการบริจาคเซลล์ เนื้อเยื่อของร่างกายหรืออวัยวะให้กับญาติของตน

ข้อกำหนด 33

แพทย์ต้องรายงานต่อผู้บัญชาการเรือนจำ กรณีที่เห็นว่าการคุมขังอย่างต่อเนื่องหรือสภาพการคุมขังใด ๆ ได้ส่งผลหรือจะส่งผลกระทบต่อสุขภาพกายหรือจิตใจของผู้ต้องขัง

ข้อกำหนด 34

หากจากการตรวจร่างกายผู้ต้องขังก่อนรับตัวเข้าเรือนจำ หรือจากการรักษาพยาบาลหลังจากนั้น หากบุคคลากรทางการแพทย์พบว่ามีร่องรอยใด ๆ ของการทรมานและการปฏิบัติหรือการลงโทษอื่นๆ ที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรม หรือที่ย่ำยีศักดิ์ศรีต่อผู้ต้องขัง ต้องมีการบันทึกข้อมูลและรายงานกรณีดังกล่าวให้กับเจ้าหน้าที่ด้านการแพทย์ เจ้าหน้าที่ฝ่ายบริหารหรือศาลที่เกี่ยวข้อง โดยจะต้องมีมาตรการตามขั้นตอนในการป้องกันอย่างเหมาะสม เพื่อไม่ให้ผู้ต้องขังหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องต้องมีความเสี่ยงจากอันตรายใดๆ ที่อาจเกิดขึ้นกับเขา

ข้อกำหนด 35

1. แพทย์หรือหน่วยงานสาธารณสุขที่มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบต้องตรวจตราและเสนอแนะผู้บัญชาการเรือนจำ เกี่ยวกับ

- (ก) ปริมาณ คุณภาพ การปรุงและการเลี้ยงอาหารผู้ต้องขัง
- (ข) สุขอนามัย ความสะอาดของเรือนจำและของผู้ต้องขัง
- (ค) การสุขาภิบาล อุณหภูมิ แสงสว่างและการระบายอากาศของเรือนจำ
- (ง) ความเหมาะสมและความสะอาดของเครื่องนุ่งห่มและหลับนอนของผู้ต้องขัง
- (จ) การปฏิบัติตามกฎข้อบังคับเกี่ยวกับพลศึกษาและกีฬาในกรณีที่ไม่มีเจ้าหน้าที่

ชำนาญการที่รับผิดชอบกิจกรรมดังกล่าวโดยเฉพาะ

2. ผู้บัญชาการเรือนจำจะต้องพิจารณารายงานและข้อเสนอแนะตามวรรค 1 ของข้อกำหนดนี้ และข้อกำหนด 33 และจะต้องดำเนินการโดยทันที เพื่อให้ข้อเสนอแนะและความเห็นในรายงานดังกล่าวบังเกิดผล หากไม่อยู่ในอำนาจหน้าที่ที่ผู้บัญชาการเรือนจำจะดำเนินการได้ หรือผู้บัญชาการเรือนจำไม่เห็นด้วย ก็ต้องรีบเสนอความเห็นของตนรวมทั้งข้อเสนอแนะของแพทย์หรือหน่วยงานสาธารณสุขที่มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบ ไปให้ผู้บังคับบัญชาเหนือตนขึ้นไปให้พิจารณาต่อไป

การจำกัดเสรีภาพ วินัย และการลงโทษทางวินัย

ข้อกำหนด 36

ต้องรักษาระเบียบวินัยและคำสั่งไว้ โดยต้องไม่เข้มงวดกวดขันจนเกินความจำเป็น ทั้งนี้เพื่อความมั่นคงในการควบคุมตัวผู้ต้องขัง และเพื่อประกันการดำเนินการต่างๆ และความ เป็นระเบียบเรียบร้อยในการอยู่ร่วมกันของชุมชนในเรือนจำ

ข้อกำหนด 37

เรื่องต่อไปนี้จะต้องมีกฎหมายหรือระเบียบข้อบังคับที่ออกโดยเจ้าหน้าที่ฝ่ายบริหารรองรับ

- (ก) ความประพฤติที่ถือว่าผิดวินัย
- (ข) วิธีการและระยะเวลาที่ลงโทษทางวินัยแก่ผู้ต้องขัง
- (ค) ผู้ที่มีอำนาจลงโทษทางวินัยนั้น

(ง) รูปแบบการแยกชั้นโดยไม่สมัครใจใด ๆ โดยไม่ให้พบปะกับผู้ต้องขังคนอื่น อย่างเช่น การขังเดี่ยว การแยกเดี่ยว การกีดกัน การให้อยู่ในหน่วยที่ดูแลเป็นการเฉพาะ พิเศษ หรือการให้อยู่เฉพาะในพื้นที่จำกัด ไม่ว่าจะเป็นการลงโทษทางวินัยหรือเพื่อการรักษาความสงบเรียบร้อย รวมทั้งการกำหนดนโยบายและขั้นตอนปฏิบัติเพื่อควบคุมการใช้และการทบทวนการนำรูปแบบการแยกชั้นใด ๆ มาใช้และการยกเลิกมาตรการดังกล่าว

ข้อกำหนด 38

1. ผู้บริหารเรือนจำควรอย่างยิ่งที่จะใช้ประโยชน์ให้มากที่สุดเท่าที่เป็นไปได้จาก กลไกป้องกันความขัดแย้ง การไกล่เกลี่ยหรือกลไกทางเลือกเพื่อคลี่คลายข้อพิพาทใด ๆ ทั้งนี้เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการละเมิดทางวินัยหรือการที่ต้องมาแก้ปัญหาความขัดแย้ง ภายหลังจากเกิดขึ้นแล้ว

2. สำหรับผู้ต้องขังที่ถูกแยกชั้นหรือได้ถูกแยกชั้นไว้แล้ว ผู้บริหารเรือนจำจะต้องใช้ มาตรการที่จำเป็นต่างๆ เพื่อหลีกเลี่ยงผลกระทบร้ายแรงจากการจำกัดพื้นที่ของพวกเขา เช่นนั้น และผลกระทบที่มีต่อชุมชนของพวกเขา ภายหลังจากที่บุคคลนั้นได้รับการปล่อยตัว จากเรือนจำแล้ว

ข้อกำหนด 39

1. ผู้ต้องขังจะต้องไม่ถูกลงโทษทางวินัย เว้นแต่จะได้เป็นไปตามข้อกำหนดและ เงื่อนไขของกฎหมายหรือระเบียบข้อบังคับที่อ้างถึงในข้อกำหนด 37 และหลักการว่าด้วยความ เป็นธรรมและกระบวนการอันชอบด้วยกฎหมาย จะต้องไม่มีลงโทษทางวินัยต่อ ผู้ต้องขังซ้ำสองสำหรับความผิดเดียวกัน

2. ผู้บริหารเรือนจำต้องประกันความได้สัดส่วนระหว่างมาตรการลงโทษทางวินัย กับความผิดที่เกิดขึ้น และจะต้องบันทึกข้อมูลการลงโทษทางวินัยที่นำมาใช้ทั้งหมดอย่าง ถูกต้อง

3. ก่อนการลงโทษทางวินัย ผู้บริหารเรือนจำจะต้องพิจารณาว่า ผู้ต้องขังมีอาการ เจ็บป่วยทางจิตใจหรือด้อยพัฒนาการทางสติปัญญา อันอาจเป็นเหตุกระตุ้นให้ผู้ต้องขัง ประพฤติตนในลักษณะที่เป็นความผิดหรือกระทำการอันเป็นเหตุให้ต้องถูกลงโทษทาง วินัยหรือไม่ ผู้บริหารเรือนจำจะต้องไม่ลงโทษทางวินัยผู้ต้องขังที่พบว่า การประพฤติที่

เป็นเหตุในการพิจารณาโทษเป็นผลโดยตรงมาจากอาการเจ็บป่วยทางจิตใจหรือด้อยพัฒนาการทางสติปัญญาของผู้ต้องขัง

ข้อกำหนด 40

1. ในเรือนจำ จะต้องไม่ใช่ผู้ต้องขังใดๆ ให้ทำงานต่างๆ ที่เกี่ยวกับเรื่องการลงโทษทางวินัย
2. อย่างไรก็ตาม ข้อกำหนดนี้ไม่ห้ามระบบการปกครองดูแลกันเองอย่างเหมาะสม ซึ่งมีการจัดตั้งมอบหมายให้ผู้ต้องขังซึ่งรวมตัวกันเป็นกลุ่มเข้าร่วมในกิจกรรมด้านสังคม การศึกษา หรือการกีฬา หรือความรับผิดชอบอย่างอื่นภายใต้การกำกับดูแลของเรือนจำ ทั้งนี้หากเป็นการกระทำที่สอดคล้องกับเป้าประสงค์ของการดูแลดังกล่าว

ข้อกำหนด 41

1. กรณีที่มีข้อกล่าวหาใดๆ ว่าผู้ต้องขังละเมิดทางวินัย ต้องมีการรายงานโดยพลันให้กับหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบ ซึ่งจะต้องดำเนินการสอบสวนโดยไม่ชักช้า
2. ผู้ต้องขังต้องได้รับแจ้งโดยไม่ชักช้าและในภาษาที่ตนเข้าใจได้ ถึงลักษณะของข้อกล่าวหาที่มีต่อตน และควรได้มีเวลาและการอำนวยความสะดวกอย่างเพียงพอเพื่อเตรียมตัวในการแก้ต่างให้กับตนเอง
3. ผู้ต้องขังต้องได้รับอนุญาตให้แก้ต่างด้วยตนเอง หรือให้ได้รับความช่วยเหลือด้านกฎหมายกรณีที่เป็นไปเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม โดยเฉพาะ กรณีที่เกี่ยวข้องกับข้อกล่าวหาการละเมิดทางวินัยร้ายแรง กรณีที่ผู้ต้องขังไม่เข้าใจหรือไม่สามารถพูดภาษาที่ใช้ในการพิจารณาความผิดทางวินัยได้ พวกเขาต้องได้รับความช่วยเหลือจากล่ามที่มีคุณสมบัติเหมาะสมโดยไม่คิดมูลค่า
4. ผู้ต้องขังต้องได้รับโอกาสร้องต่อศาลขอให้พิจารณาเพื่อทบทวนการลงโทษทางวินัยที่มีต่อตน
5. กรณีที่การละเมิดทางวินัยส่งผลให้มีการฟ้องร้องดำเนินคดีอาญา ผู้ต้องขังพึงได้รับหลักประกันตามกระบวนการอันถูกต้องชอบธรรมทุกประการที่พึงมีในกระบวนการดำเนินคดีอาญา รวมทั้งการเข้าถึงที่ปรึกษากฎหมายได้อย่างเป็นอิสระ

ข้อกำหนด 42

สภาพการดำรงชีวิตโดยทั่วไปที่กล่าวถึงในข้อกำหนดนี้ รวมทั้งเรื่องที่เกี่ยวข้องกับแสงสว่าง การระบายอากาศ อุณหภูมิ สุขอนามัย โภชนาการ น้ำดื่ม การเข้าถึงที่กลางแจ้ง และการออกกำลังกาย อนามัยส่วนบุคคล การรักษาพยาบาลและพื้นที่ส่วนบุคคลที่เพียงพอเป็นต้นนั้น จะต้องมีผลบังคับใช้ต่อผู้ต้องขังทุกคนโดยไม่มีข้อยกเว้น

ข้อกำหนด 43

1. ไม่ว่าในสถานการณ์ใดๆ จะต้องไม่มีการจำกัดเสรีภาพหรือการลงโทษทางวินัยใดๆ ถึงขั้นเป็นการทรมานและการปฏิบัติหรือการลงโทษอื่นๆ ที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรม หรือที่ย่ำยีศักดิ์ศรี โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การปฏิบัติดังต่อไปนี้ต้องถือเป็นข้อห้าม

- (ก) การขังเดี่ยวโดยไม่มีกำหนดเวลา
- (ข) การขังเดี่ยวต่อเนื่องกันเป็นเวลานาน
- (ค) การบังคับให้ผู้ต้องอยู่ในห้องมืดหรือมีการเปิดไฟสว่างตลอด
- (ง) การลงโทษทางกายหรือการตัดทอนอาหารหรือน้ำดื่มของผู้ต้องขัง
- (จ) การลงโทษแบบกลุ่ม (Collective punishment)

2. จะต้องไม่ใช่เครื่องพันธนาการเพื่อเป็นการลงโทษทางวินัย

3. การลงโทษทางวินัยหรือมาตรการจำกัดเสรีภาพใด ๆ ต้องไม่รวมถึงการห้ามติดต่อกับครอบครัว การจำกัดช่องทางในการติดต่อกับครอบครัวอาจกระทำได้เฉพาะในช่วงเวลาที่จำกัด และเฉพาะเท่าที่จำเป็นเพื่อการดูแลให้เกิดความสงบเรียบร้อยเท่านั้น

ข้อกำหนด 44

เพื่อให้เป็นไปตามเป้าประสงค์ของข้อกำหนดนี้ การขังเดี่ยวหมายถึงการจำกัดพื้นที่ของผู้ต้องขังเป็นเวลา 22 ชั่วโมงหรือกว่านั้นต่อวัน โดยไม่ให้มีการติดต่อกับคนอื่น ๆ อย่างจริงจังเลย การขังเดี่ยวต่อเนื่องกันเป็นเวลานานหมายถึงการขังเดี่ยวเป็นเวลาเกินกว่า 15 วันติดต่อกัน

ข้อกำหนด 45

1. การขังเดี่ยวให้ใช้ได้เฉพาะกรณีที่เป็นข้อยกเว้นโดยถือว่าเป็นวิธีการสุดท้าย และให้ใช้ระยะเวลาสั้นที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ รวมทั้งต้องให้มีหน่วยงานอิสระทบทวนการใช้โทษดังกล่าว และจะต้องโดยความเห็นชอบของเจ้าหน้าที่มีอำนาจเท่านั้น และจะต้องไม่ให้กำหนดเป็นส่วนหนึ่งของบทลงโทษตามคำพิพากษาของศาล

2. ควรห้ามใช้การขังเดี่ยวกับผู้ต้องขังที่มีความบกพร่องทางจิตใจหรือทางกาย หากมาตรการเช่นนั้นอาจส่งผลกระทบต่อสภาพทางจิตใจหรือร่างกายของเขาแล้วร้ายลงไปอีก ห้ามใช้การขังเดี่ยวและมาตรการที่คล้ายคลึงกันกับผู้หญิงและเด็ก โดยให้ใช้มาตรฐานอื่นๆขององค์การสหประชาชาติ และบรรทัดฐานในการป้องกันอาชญากรรมและความยุติธรรมทางอาญา¹

ข้อกำหนด 46

1. บุคคลากรทางการแพทย์จะต้องไม่มีบทบาทในการลงโทษทางวินัยหรือมาตรการจำกัดเสรีภาพใดๆต่อผู้ต้องขัง ยิ่งไปกว่านั้นเจ้าหน้าที่ดังกล่าวจะต้องให้ความสนใจเป็นพิเศษต่อสุขภาพของผู้ต้องขังที่ถูกสั่งให้แยกขังโดยไม่สมัครใจ รวมทั้งการเข้าเยี่ยมผู้ต้องขังเช่นนั้นทุกวัน และการให้ความช่วยเหลือและการรักษาพยาบาลโดยพลัน กรณีที่ได้รับการร้องขอจากผู้ต้องขังนั้นหรือเจ้าหน้าที่เรือนจำ

2. บุคคลากรทางการแพทย์ต้องรายงานต่อผู้บัญชาการเรือนจำโดยไม่ชักช้า กรณีที่พบว่าการลงโทษทางวินัยหรือมาตรการจำกัดเสรีภาพใดๆ ได้ส่งผลกระทบต่อสุขภาพด้านจิตใจหรือกายของผู้ต้องขังที่ถูกลงโทษหรือถูกมาตรการนั้น และพึงให้คำปรึกษากับผู้บัญชาการเรือนจำ กรณีที่เห็นว่าจำเป็นต้องยุติหรือปรับเปลี่ยนมาตรการดังกล่าว ด้วยเหตุผลของสุขภาพทางกายหรือจิตใจของผู้ต้องขัง

3. บุคคลากรทางการแพทย์จะต้องมีอำนาจในการสั่งให้ทบทวนและเสนอแนะให้เปลี่ยนแปลงการแยกขังโดยไม่สมัครใจนั้น ทั้งนี้เพื่อประกันว่าการแยกขังเช่นนั้นจะไม่ส่งผลให้อาการเจ็บป่วยเลวร้ายลง หรือไม่ส่งผลกระทบต่อความบกพร่องทางจิตใจหรือทางร่างกายของผู้ต้องขังนั้นต่อไปอีก

เครื่องพันธนาการ

ข้อกำหนด 47

¹ โปรดดู ข้อกำหนด 67 ของข้อกำหนดสหประชาชาติเพื่อการคุ้มครองเยาวชนผู้กระทำผิดที่ถูกคุมขัง (United Nations Rules for the Protection of Juveniles Deprived of their Liberty) (มติที่ 45/113, ภาคผนวก); และข้อกำหนด 22 ของข้อกำหนดสหประชาชาติว่าด้วยการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังหญิงและกรณีที่ไม่ใช้การควบคุมตัวผู้ต้องหาหญิง (United Nations Rules for the Treatment of Women Prisoners and Non-custodial Measures for Women Offenders) (มติที่ 65/229, ภาคผนวก)

1. ห้ามใช้โซ่ เหล็ก หรือเครื่องพันธนาการใด ๆ ในลักษณะที่ย่ำยีศักดิ์ศรีหรือก่อให้เกิดความเจ็บปวด

2. การใช้เครื่องพันธนาการอื่นอาจกระทำได้หากเป็นไปตามกฎหมาย และในพฤติการณ์ดังต่อไปนี้

(ก) เพื่อป้องกันการหลบหนีในระหว่างเคลื่อนย้ายผู้ต้องขัง แต่จะต้องถอดออกเมื่อผู้ต้องขังปรากฏตัวต่อหน้าศาล หรือเจ้าพนักงานฝ่ายบริหาร

(ข) โดยคำสั่งของผู้บัญชาการเรือนจำ เมื่อไม่อาจใช้วิธีอื่นในอันที่จะป้องกันมิให้ผู้ต้องขังทำร้ายตัวเองหรือผู้อื่น หรือทำลายทรัพย์สิน ในกรณีนี้ผู้บัญชาการเรือนจำจะต้องแจ้งเตือนแพทย์หรือบุคลากรทางการแพทย์ให้เตรียมความพร้อมในทันที และรายงานผู้บังคับบัญชาาระดับสูงขึ้นไปให้ทราบ

ข้อกำหนด 48

1. กรณีที่มีการอนุญาตให้ใช้เครื่องพันธนาการตามวรรค 2 ของข้อกำหนด 47 ต้องปฏิบัติตามหลักการดังต่อไปนี้

(ก) เครื่องพันธนาการอาจใช้ได้เฉพาะเมื่อรูปแบบการควบคุมอย่างอื่นที่รุนแรงน้อยกว่าใช้ไม่ได้ผลในการป้องกันความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นหากไม่มีการพันธนาการจำกัดความเคลื่อนไหว

(ข) วิธีพันธนาการจะต้องมีลักษณะก้าวร้าวรุนแรงน้อยที่สุด เท่าที่จำเป็น และสมเหตุผลแก่การควบคุมการเคลื่อนไหวของผู้ต้องขัง ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับระดับและลักษณะความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้น

(ค) เครื่องพันธนาการจะต้องใช้ได้เฉพาะในระยะเวลาที่กำหนดเท่านั้น และให้มีการปลดเครื่องพันธนาการออกโดยเร็วเมื่อความเสี่ยงเนื่องจากการไม่พันธนาการจำกัดการเคลื่อนไหวหมดสิ้นไปแล้ว

2. จะต้องไม่มีการใช้เครื่องพันธนาการกับผู้หญิงระหว่างเจ็บท้องคลอดบุตร ระหว่างคลอดบุตร และระยะเวลาสั้นๆ หลังการคลอดบุตรอย่างเด็ดขาด

ข้อกำหนด 49

ผู้บริหารเรือนจำควรสนับสนุนการเข้าถึงและจัดให้มีการอบรมวิธีการใช้เทคนิคการควบคุมผู้ต้องขังเพื่อลดความจำเป็นในการใช้เครื่องพันธนาการ หรือลดการใช้เครื่องพันธนาการขึ้นรุนแรงลง

การค้นตัวผู้ต้องขังและห้องขัง

ข้อกำหนด 50

กฎหมายและระเบียบข้อบังคับว่าด้วยการค้นตัวผู้ต้องขังและห้องขัง ต้องเป็นไปตามพันธกรณีของกฎหมายระหว่างประเทศ และให้ต้องคำนึงถึงมาตรฐานและบรรทัดฐานระหว่างประเทศ ทั้งนี้โดยคำนึงถึงความจำเป็นในด้านความปลอดภัยในเรือนจำ การค้นตัวให้กระทำในลักษณะที่เคารพต่อศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์และความเป็นส่วนตัวของผู้ถูกค้น รวมทั้งคำนึงถึงหลักการความได้สัดส่วน ความชอบด้วยกฎหมาย และความจำเป็น

ข้อกำหนด 51

จะต้องไม่ใช้การค้นเพื่อการคุกคาม ข่มขู่ หรือเป็นการล่วงล้ำโดยไม่จำเป็นต่อความเป็นส่วนตัวของผู้ต้องขัง เพื่อให้สอดคล้องกับหลักความรับผิดชอบที่ตรวจสอบได้ ผู้บริหารเรือนจำจะต้องเก็บรักษาบันทึกการค้นตัวอย่างถูกต้องเหมาะสม โดยเฉพาะกรณีที่เป็นการค้นแบบถอดเสื้อผ้าและการค้นตามซอกหลืบต่าง ๆ ของร่างกาย และการค้นในห้องขัง รวมทั้งเหตุผลของการค้น ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ทำการค้นและผลของการค้นตัว

ข้อกำหนด 52

1. การค้นตัวที่ล่วงล้ำความเป็นส่วนตัว รวมทั้งการค้นแบบถอดเสื้อผ้าและการค้นตามซอกหลืบต่าง ๆ ของร่างกาย ให้กระทำได้เฉพาะกรณีที่จำเป็นอย่างยิ่งยวดเท่านั้น ผู้บริหารเรือนจำควรได้รับการสนับสนุนให้มีการคิดค้นและการใช้วิธีการที่เป็นทางเลือกอื่นอันเหมาะสมกว่าแทนที่จะใช้การค้นตัวที่ล่วงล้ำความเป็นส่วนตัวของผู้ต้องขัง ซึ่งหากจำเป็นก็ต้องกระทำในที่ลับ และให้ผู้ค้นเป็นเจ้าหน้าที่ซึ่งผ่านการอบรมและมีเพศเดียวกับผู้ต้องขังนั้น

2. การค้นตามซอกหลืบต่าง ๆ ของร่างกายให้กระทำได้เฉพาะโดยบุคลากรทางการแพทย์มีคุณสมบัติเหมาะสมเท่านั้นไม่ใช่ผู้ที่รับผิดชอบการพยาบาลเบื้องต้น หรือโดยอย่างน้อยต้องเป็นเจ้าหน้าที่ซึ่งผ่านการอบรมอย่างเหมาะสมจากเจ้าหน้าที่ทางการแพทย์ให้เข้าใจถึงมาตรฐานด้านอนามัย สุขภาพ และความปลอดภัย

ข้อกำหนด 53

ผู้ต้องขังต้องสามารถเข้าถึง หรือได้รับอนุญาตให้เก็บเอกสารเกี่ยวกับการดำเนินคดีของตน ทั้งนี้โดยฝ่ายบริหารของเรือนจำต้องไม่สามารถเข้าถึงเอกสารเหล่านี้ได้

การแจ้งระเบียบของเรือนจำและการร้องทุกข์

ข้อกำหนด 54

ในชั้นแรกรับตัวผู้ต้องขัง ผู้ต้องขังต้องได้รับข้อมูลเป็นลายลักษณ์อักษรเกี่ยวกับ

(ก) กฎหมายเกี่ยวกับเรือนจำและระเบียบข้อบังคับของเรือนจำ

(ข) สิทธิของผู้ต้องขังนั้นๆ รวมทั้งวิธีการที่ถูกต้องในการแสวงหาข้อมูล การเข้าถึงการให้คำปรึกษาด้านกฎหมาย รวมทั้งโครงการช่วยเหลือด้านกฎหมายอื่นๆ และขั้นตอนปฏิบัติในการยื่นคำร้องขอหรือร้องทุกข์

(ค) พันธกรณีของผู้ต้องขัง รวมทั้งการลงโทษทางวินัยที่อาจมีการนำมาใช้ได้ และ

(ง) ข้อมูลในประเด็นอื่น ๆ ที่จำเป็นเพื่อช่วยให้ผู้ต้องขังสามารถปรับตัวเองให้เข้ากับชีวิตในเรือนจำได้

ข้อกำหนด 55

1. ข้อมูลที่กล่าวถึงในข้อกำหนด 54 จะต้องจัดให้มีไว้ในภาษาที่ใช้กันทั่วไปมากที่สุดเท่าที่จะทำได้และสอดคล้องกับความต้องการของประชากรในเรือนจำ กรณีที่ผู้ต้องขังรายใดไม่เข้าใจภาษาเหล่านี้ ควรจัดให้มีการแปลด้วย

2. กรณีที่ผู้ต้องขังไม่รู้หนังสือ จะต้องมีการอธิบายข้อมูลเหล่านี้ด้วยวาจา สำหรับผู้ต้องขังที่มีความบกพร่องด้านประสาทการรับรู้ ควรจัดข้อมูลให้ด้วยวิธีที่เหมาะสมที่ผู้ต้องขังนั้นสามารถเข้าใจ

3. ผู้บริหารงานเรือนจำจะต้องติดประกาศสาระสำคัญของข้อมูลเหล่านี้ไว้ในบริเวณที่เห็นได้อย่างชัดเจนในเรือนจำ

ข้อกำหนด 56

1. ผู้ต้องขังทุกคนต้องมีโอกาสทุกวันในการยื่นคำร้องขอหรือร้องทุกข์ต่อผู้บัญชาการเรือนจำหรือเจ้าพนักงานเรือนจำที่ได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่แทน

2. ผู้ต้องขังทุกคนต้องมีโอกาสยื่นคำร้องขอหรือร้องทุกข์ต่อผู้ตรวจการเรือนจำระหว่างการตรวจเรือนจำ โดยผู้ต้องขังต้องมีโอกาสในการพูดคุยกับผู้ตรวจการหรือ

เจ้าหน้าที่ผู้ตรวจการอื่นอย่างเป็นทางการและเป็นอิสระและเป็นความลับโดยสมบูรณ์ โดยผู้บัญชาการเรือนจำหรือเจ้าหน้าที่คนอื่นของเรือนจำไม่อยู่รู้เห็นด้วย

3. ผู้ต้องขังทุกคนต้องได้รับอนุญาตให้ยื่นคำร้องขอหรือร้องทุกข์เกี่ยวกับการปฏิบัติต่อตน โดยไม่มีการตัดข้อความที่เป็นสาระใดๆ ออกไป โดยสามารถยื่นต่อผู้บริหารงานราชทัณฑ์ส่วนกลางและต่อศาลหรือหน่วยงานอื่นใดที่มีอำนาจหน้าที่ รวมทั้งผู้ที่มีอำนาจหน้าที่ในการพิจารณาทบทวนหรือแก้ไขเยียวยาการปฏิบัตินั้น

4. สิทธิตามวรรค 1 ถึง 3 ของข้อกำหนดนี้ ให้ครอบคลุมถึงที่ปรึกษากฎหมายของผู้ต้องขัง ในกรณีที่ผู้ต้องขังหรือที่ปรึกษากฎหมายของตนไม่สามารถใช้สิทธิเหล่านี้ได้ ให้ครอบครัวหรือบุคคลอื่นใดที่มีข้อมูลเกี่ยวกับกรณีนั้นเป็นผู้ใช้สิทธิดังกล่าวได้

ข้อกำหนด 57

1. คำร้องขอหรือร้องทุกข์ใด ๆ ต้องได้รับการดำเนินการทันที และให้คำตอบโดยมิชักช้า กรณีที่มีการยกคำร้องขอหรือร้องทุกข์ใดๆ หรือกรณีที่มีความล่าช้าโดยมิสมควร ผู้ร้องพึงมีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลหรือหน่วยงานอื่นใดที่มีอำนาจหน้าที่ได้

2. ต้องมีหลักประกันเพื่อคุ้มครองให้ผู้ต้องขังสามารถยื่นคำร้องขอหรือร้องทุกข์ได้อย่างปลอดภัย และกรณีที่ผู้ร้องต้องการ ให้กระทำอย่างเป็นความลับ ผู้ต้องขังหรือบุคคลอื่นตามที่กล่าวถึงในวรรค 4 ของข้อกำหนด 56 ต้องไม่ตกอยู่ในความเสี่ยงที่จะถูกตอบโต้ ช่มชู้ หรือได้รับผลกระทบด้านลบใดๆ อันเนื่องมาจากการยื่นคำร้องขอหรือร้องทุกข์นั้น

3. ข้อกล่าวหาว่ามีการทรมานและการปฏิบัติหรือการลงโทษอื่นๆ ที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรม หรือที่ย่ำยีศักดิ์ศรีต่อผู้ต้องขัง จะต้องมีการดำเนินการโดยทันทีและให้มีการสอบสวนโดยพลันและอย่างไม่ลำเอียง โดยเจ้าหน้าที่อิสระระดับชาติที่มีอำนาจหน้าที่ โดยให้เป็นไปตามวรรค 1 และ 2 ของข้อกำหนด 71

การติดต่อกับโลกภายนอกเรือนจำ

ข้อกำหนด 58

1. ผู้ต้องขังต้องได้รับอนุญาตให้สื่อสารกับครอบครัวและเพื่อนของตนตามระยะเวลาที่เหมาะสม ทั้งนี้โดยมีการกำกับดูแลเท่าที่จำเป็น

(ก) โดยการเขียนจดหมายและหากเป็นไปได้ โดยการสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์ ดิจิทัล และช่องทางอื่นใด และ

(ข) โดยการเยี่ยม

2. กรณีที่ได้รับอนุญาตให้มีการเยี่ยมโดยคู่สมรส ต้องให้มีการใช้สิทธิดังกล่าวโดยไม่มีทางเลือกปฏิบัติ ผู้ต้องขังหญิงต้องสามารถใช้สิทธิดังกล่าวได้เท่าเทียมกับผู้ต้องขังชาย ให้กำหนดขั้นตอนปฏิบัติและจัดให้มีสถานที่เพื่อการเข้าเยี่ยมเพื่อประกันว่าจะมีการเข้าถึงอย่างเป็นธรรมและโดยเท่าเทียมกัน โดยคำนึงถึงความปลอดภัยและศักดิ์ศรี

ข้อกำหนด 59

หากเป็นไปได้ ผู้ต้องขังต้องได้รับการจัดให้อยู่ในเรือนจำซึ่งใกล้กับบ้านหรือสถานที่เพื่อการฟื้นฟูทางสังคมของตน

ข้อกำหนด 60

1. การอนุญาตให้ผู้เยี่ยมเข้ามาในเรือนจำ ขึ้นอยู่กับว่าผู้เข้าเยี่ยมยอมให้มีการค้นตัวหรือไม่ ผู้เข้าเยี่ยมอาจถอนความยินยอมในเวลาใดก็ได้ ซึ่งในกรณีเช่นนั้น ผู้บริหารงานราชทัณฑ์อาจปฏิเสธการเข้าเยี่ยมก็ได้

2. การค้นตัวและขั้นตอนปฏิบัติในการเข้าเรือนจำของผู้เข้าเยี่ยม ต้องไม่เป็นไปในลักษณะข่มขู่ศักดิ์ศรีของมนุษย์ และสอดคล้องกับหลักการซึ่งอย่างน้อยเป็นไปเพื่อการป้องกันตามข้อกำหนด 50 ถึง 52 การค้นตามซอกหลืบต่าง ๆ ของร่างกายเป็นสิ่งที่พึงหลีกเลี่ยงและไม่ควรใช้กับเด็ก

ข้อกำหนด 61

1. ผู้ต้องขังต้องได้รับโอกาส เวลา และการอำนวยความสะดวกอย่างเพียงพอในการเยี่ยม และในการสื่อสารและปรึกษาหารือกับที่ปรึกษากฎหมายที่ตนเลือก หรือผู้ให้บริการด้านกฎหมายโดยไม่ชักช้า ไม่มีการลอบฟังข้อมูลหรือไม่มีการตัดข้อความใดๆ และให้เป็นการสื่อสารอย่างเป็นความลับโดยสมบูรณ์ ไม่ว่าจะเป็นที่ประเด็นด้านกฎหมายใดๆ ทั้งนี้โดยสอดคล้องกับกฎหมายในประเทศที่บังคับใช้อยู่ การปรึกษาหารือนั้นอาจกระทำในลักษณะที่อยู่ในสายตาของเจ้าพนักงานเรือนจำ แต่ต้องไม่ได้ยินข้อความในการปรึกษานั้น

2. กรณีที่ผู้ต้องขังไม่สามารถพูดภาษาท้องถิ่นได้ ผู้บริหารเรือนจำต้องอำนวยความสะดวกในการที่ผู้ต้องขังจะเข้าถึงบริการล่ามที่มีความสามารถและเป็นอิสระ

3. ผู้ต้องขังควรสามารถเข้าถึงความช่วยเหลือด้านกฎหมายที่มีประสิทธิภาพ

ข้อกำหนด 62

1. ผู้ต้องขังซึ่งเป็นชาวต่างชาติ ต้องได้รับการอำนวยความสะดวกที่เหมาะสมในการสื่อสารกับตัวแทนทางการทูตและกงสุลของรัฐที่ตนเป็นพลเมือง

2. ผู้ต้องขังซึ่งเป็นคนชาติของรัฐที่ไม่มีตัวแทนทางการทูตและกงสุลอยู่ในประเทศนั้น หรือกรณีที่เป็นผู้ลี้ภัยหรือผู้ไร้รัฐ จะต้องได้รับการอำนวยความสะดวกเช่นเดียวกันในการสื่อสารกับตัวแทนทางการทูตของรัฐนั้น ซึ่งทำหน้าที่ดูแลผลประโยชน์ของตน หรือหน่วยงานระดับประเทศหรือระหว่างประเทศใดๆ ที่มีภารกิจในการคุ้มครองบุคคลเหล่านั้น

ข้อกำหนด 63

ผู้ต้องขังต้องได้รับข่าวสารที่สำคัญอย่างสม่ำเสมอโดยการอ่านหนังสือพิมพ์ นิตยสาร หรือสิ่งพิมพ์เผยแพร่ของหน่วยงานใดๆ ได้รับฟังวิทยุ คำบรรยายหรือช่องทางเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารที่คล้ายคลึงกันอื่นใด โดยได้รับอนุญาตและอยู่ใต้การควบคุมของผู้บริหารเรือนจำ

หนังสือ

ข้อกำหนด 64

เรือนจำทุกแห่งต้องจัดให้มีห้องสมุดเพื่อการใช้ประโยชน์ของผู้ต้องขังทุกประเภท ให้มีหนังสือเพื่อนันทนาการและให้ความรู้เพียงพอ และสนับสนุนให้ผู้ต้องขังได้ใช้ประโยชน์อย่างเต็มที่จากหนังสือเหล่านั้น

ศาสนา

ข้อกำหนด 65

1. กรณีที่เรือนจำมีผู้ต้องขังซึ่งนับถือศาสนาเดียวกันจำนวนมากพอสมควร ให้แต่งตั้งหรืออนุญาตให้มีผู้แทนทางศาสนานั้นที่มีคุณสมบัติเหมาะสมสำหรับผู้ต้องขังกลุ่มดังกล่าว ในกรณีที่มีจำนวนผู้ต้องขังมากเพียงพอและเมื่อเงื่อนไขเหมาะสม ควรจัดให้เป็นผู้ที่ทำงานแบบเต็มเวลา

2. ผู้แทนทางศาสนาที่ได้รับการแต่งตั้งหรือได้รับความเห็นชอบตามวรรค 1 ของข้อกำหนดนี้ จะต้องได้รับอนุญาตให้เป็นผู้ดำเนินการจัดพิธีกรรมทางศาสนาอย่าง

สม่ำเสมอ และสามารถเข้าเยี่ยมเพื่อเทศนาเป็นการส่วนตัวกับผู้ต้องขังที่มีศาสนาเดียวกับตนในช่วงเวลาที่เหมาะสม

3. ต้องไม่ห้ามผู้ต้องขังไม่ให้เข้าถึงผู้แทนทางศาสนาใด ๆ ในทางกลับกัน หากผู้ต้องขังปฏิเสธไม่ยอมให้ผู้แทนทางศาสนาใดๆ เข้าเยี่ยม เรือนจำก็ต้องเคารพอย่างเต็มที่ต่อทัศนคติของเขา

ข้อกำหนด 66

เท่าที่จะสามารถปฏิบัติได้ ผู้ต้องขังทุกคนต้องได้รับอนุญาตให้ปฏิบัติตามวิถีแห่งชีวิตทางศาสนาของตน โดยการเข้าร่วมพิธีกรรมที่จัดขึ้นในเรือนจำ และมีไว้ในครอบครองซึ่งหนังสือเกี่ยวกับศาสนาและคำสั่งสอนเฉพาะของนิกายศาสนาของตน

การเก็บรักษาสมบัติของผู้ต้องขัง

ข้อกำหนด 67

1. เงิน สิ่งของมีค่า เสื้อผ้า และสมบัติส่วนตัวอื่นใดของผู้ต้องขังซึ่งไม่ได้รับอนุญาตตามระเบียบให้สามารถเก็บไว้ได้เป็นส่วนตัวได้ ต้องมีการส่งมอบให้กับเรือนจำเพื่อจัดเก็บอย่างปลอดภัย และผู้ต้องขังต้องเป็นผู้ลงนามในใบส่งมอบของนั้น และให้มีการดำเนินงานตามขั้นตอนเพื่อดูแลให้สมบัติเหล่านั้นอยู่ในสภาพดี

2. เมื่อได้รับการปล่อยตัว ต้องมีการคืนทรัพย์สินของและเงินทั้งหมดให้กับผู้ต้องขัง เว้นแต่ทรัพย์สินของที่ได้ถูกใช้ไปแล้วหรือมีการส่งออกไปนอกเรือนจำก่อนหน้านี้แล้วอย่างถูกต้อง หรือหากเรือนจำเห็นว่าเพื่อประโยชน์ด้านสุขอนามัยอาจต้องมีการทำลายเสื้อผ้าบางชิ้นไปเสียก่อน ผู้ต้องขังพึงลงนามในใบเสร็จเพื่อรับสิ่งของและเงินที่ตนได้รับคืนกลับมานั้น

3. เงินหรือสิ่งของที่มีการส่งจากภายนอกมาให้กับผู้ต้องขังในเรือนจำ ต้องปฏิบัติในลักษณะเดียวกัน

4. กรณีที่ผู้ต้องขังต้องการนำยาหรือเวชภัณฑ์เข้ามาในเรือนจำ ให้แพทย์หรือบุคลากรทางการแพทย์เป็นผู้พิจารณาตัดสินใจว่าจะให้มีการใช้ประโยชน์จากเวชภัณฑ์เหล่านั้นอย่างไรได้บ้าง

การแจ้ง

ข้อกำหนด 68

ผู้ต้องขังทุกคนต้องมีสิทธิ และได้รับโอกาสและช่องทางในการแจ้งครอบครัวของตน หรือบุคคลอื่นใดซึ่งเป็นผู้ติดต่อกับตนโดยทันที เพื่อให้ทราบเกี่ยวกับการคุมขังตน การเคลื่อนย้ายไปยังสถานที่คุมขังอื่นใด และข้อมูลเกี่ยวกับอาการเจ็บป่วยหรือบาดเจ็บร้ายแรงใดๆ การเผยแพร่ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ต้องขังให้เป็นไปตามที่กฎหมายในประเทศบัญญัติไว้

ข้อกำหนด 69

กรณี que ผู้ต้องขังเสียชีวิต ผู้บัญชาการเรือนจำต้องแจ้งให้ญาติที่ใกล้ชิดของผู้ต้องขังหรือบุคคลผู้ติดต่อในกรณีฉุกเฉินทราบทันที บุคคลซึ่งผู้ต้องขังระบุให้เป็นผู้รับทราบข้อมูลเกี่ยวกับสุขภาพของตน ต้องได้รับแจ้งจากผู้บัญชาการเรือนจำเพื่อให้ทราบถึงอาการเจ็บป่วยร้ายแรง อาการบาดเจ็บ หรือการส่งตัวไปยังสถานพยาบาล กรณีที่ผู้ต้องขังร้องขออย่างชัดเจนไม่ให้แจ้งให้คู่สมรสหรือญาติที่ใกล้ชิดทราบเมื่อเจ็บป่วยหรือได้รับบาดเจ็บ ก็ต้องให้เคารพความต้องการเช่นนั้นของผู้ต้องขังด้วย

ข้อกำหนด 70

ผู้บริหารเรือนจำต้องแจ้งให้ผู้ต้องขังทราบทันทีถึงอาการเจ็บป่วยร้ายแรง หรือการเสียชีวิตของญาติที่ใกล้ชิดหรือบุคคลอื่นใดที่สำคัญสำหรับผู้ต้องขัง หากมีความเหมาะสม ผู้ต้องขังอาจได้รับอนุญาตให้ไปอยู่ที่ข้างเตียงของญาติหรือบุคคลสำคัญที่อยู่ป่วยหนัก หรือสามารถไปร่วมพิธีศพของญาติที่ใกล้ชิดหรือบุคคลสำคัญอื่นใดของผู้ต้องขังได้ ทั้งนี้โดยอาจมีเจ้าหน้าที่ไปด้วยหรือไปโดยลำพัง

การสอบสวน

ข้อกำหนด 71

1. ไม่ว่าจะมีการสอบสวนภายในหรือไม่ ผู้บัญชาการเรือนจำต้องรายงานข้อมูลโดยไม่ชักช้าเมื่อมีผู้เสียชีวิต สูญหายหรือได้รับบาดเจ็บร้ายแรงระหว่างการควบคุมตัว ต่อศาลหรือหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ ซึ่งเป็นอิสระจากผู้บริหารเรือนจำ และต้องสอบสวนโดยพลัน อย่างไม่ลำเอียง และอย่างเป็นผลเพื่อให้ทราบถึงพฤติการณ์และสาเหตุของกรณีที่เกิดขึ้น ผู้บริหารเรือนจำต้องให้ความร่วมมืออย่างเต็มที่ต่อเจ้าพนักงานที่มีอำนาจหน้าที่ในการนั้น และประกันให้มีการเก็บรักษาหลักฐานต่างๆที่เกี่ยวข้อง

2. พันธกรณีตามวรรค 1 ของข้อกำหนดนี้ ให้มีผลบังคับใช้ในกรณีที่มีเหตุผลควรเชื่อได้ว่าการทรมานและการปฏิบัติหรือการลงโทษอื่นๆ ที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรม หรือที่ย่ำยีศักดิ์ศรี เกิดขึ้นในเรือนจำ ไม่ว่าจะได้รับการร้องทุกข์อย่างเป็นทางการหรือไม่ก็ตาม

3. กรณีที่มีเหตุผลอันควรเชื่อได้ว่าได้เกิดการกระทำตามที่กล่าวถึงในวรรค 2 ของข้อกำหนดนี้ ต้องมีการปฏิบัติตามขั้นตอนโดยทันทีเพื่อประกันว่าบุคคลใดๆ ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการกระทำนั้น ต้องไม่มีส่วนร่วมในการสอบสวน และไม่สามารถติดต่อกับพยาน ผู้เสียหายหรือครอบครัวของผู้เสียหายได้

ข้อกำหนด 72

ผู้บริหารเรือนจำต้องปฏิบัติต่อศพของผู้ต้องขังที่เสียชีวิต ด้วยความเคารพและคำนึงถึงศักดิ์ศรี ควรมีการส่งมอบศพของผู้ต้องขังที่เสียชีวิตให้กับญาติใกล้ชิดโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ อย่างช้าสุดภายหลังการสอบสวนเสร็จสิ้นลงแล้ว ผู้บริหารเรือนจำต้องอำนวยความสะดวกให้มีการจัดพิธีศพตามประเพณี กรณีที่ไม่มีบุคคลใดประสงค์หรือไม่สามารถจัดพิธีศพดังกล่าวได้ และให้บันทึกข้อมูลเรื่องดังกล่าวไว้อย่างสมบูรณ์

การเคลื่อนย้ายผู้ต้องขัง

ข้อกำหนด 73

1. กรณีที่มีการย้ายผู้ต้องขังจากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่ง ให้กระทำโดยเปิดเผยน้อยสุดต่อสาธารณะ และให้มีแนวปฏิบัติเพื่อป้องกันอย่างเหมาะสมไม่ให้ผู้ต้องขังได้ถูกดูหมิ่น ตกเป็นเป้าความสนใจ หรือการเผยแพร่ต่อสาธารณะไม่ว่าในรูปแบบใดๆ

2. ห้ามไม่ให้มีการเคลื่อนย้ายส่งตัวผู้ต้องขังโดยให้อยู่ในพาหนะที่ขาดการระบายอากาศหรือขาดแสงสว่าง หรือในลักษณะที่ทำให้เกิดความทุกข์ทรมานทางกายโดยไม่จำเป็น

3. ค่าใช้จ่ายในการเคลื่อนย้ายผู้ต้องขังให้อยู่ในความรับผิดชอบของผู้บริหารเรือนจำและให้ปฏิบัติอย่างเท่าเทียมกันสำหรับผู้ต้องขังทุกคน

บุคลากรของเรือนจำ (74-82)

ข้อกำหนด 74

1. ฝ่ายบริหารเรือนจำต้องดำเนินการให้มีการคัดเลือกบุคลากรในทุกระดับอย่าง ะมัดระวัง เนื่องจากความซื่อสัตย์ ความมีมนุษยธรรม ความเป็นมืออาชีพ และความ เหมาะสมของบุคคลต่องานเช่นนี้ เป็นปัจจัยสำคัญในการบริหารงานของเรือนจำเป็นไป อย่างเหมาะสม

2. ฝ่ายบริหารเรือนจำจะต้องสร้างจิตสำนึกและสร้างความตระหนักรู้แก่ทั้งบรรดา บุคลากรและสาธารณชน เพื่อให้เกิดความเชื่อมั่นว่าการทำงานราชทัณฑ์เป็นงาน บริการเพื่อสังคมที่มีความสำคัญยิ่ง และควรใช้วิธีการที่เหมาะสมทุกประการเพื่อเผยแพร่ ข้อมูลเหล่านี้ให้สาธารณชนทราบ

3. เพื่อให้บรรลุเป้าประสงค์ข้างต้น จะต้องแต่งตั้งบุคลากรให้บุคลากรของเรือน จำเป็นเจ้าหน้าที่ที่ทำงานเต็มเวลาและเป็นมืออาชีพ โดยให้มีสถานะเหมือนข้าราชการ พลเรือนที่มีความมั่นคงในตำแหน่งงาน ซึ่งสะท้อนถึงการประพฤตินั้นเป็นอย่างดี มี ประสิทธิภาพ และมีความสมบูรณ์ของร่างกาย มีอัตราเงินเดือนที่จูงใจและสนับสนุนให้ บุคลากรที่เหมาะสมทั้งชายและหญิงปฏิบัติหน้าที่อย่างต่อเนื่อง และจัดให้มีสิทธิ ประโยชน์และสภาพการจ้างงานที่สอดคล้องและเกื้อหนุนกับสภาพการทำงาน

ข้อกำหนด 75

1. เจ้าหน้าที่เรือนจำทุกคนต้องมีการศึกษาที่ได้มาตรฐานอย่างเพียงพอ และมี ศักยภาพและหนทางในการปฏิบัติหน้าที่ของตนได้อย่างเป็นมืออาชีพ

2. ก่อนปฏิบัติหน้าที่ใด ๆ เจ้าหน้าที่เรือนจำทุกคนพึงได้รับการอบรมที่เหมาะสม เกี่ยวกับหน้าที่โดยทั่วไป และหน้าที่เฉพาะของตน โดยเป็นการอบรมที่สอดคล้องกับแนว ปฏิบัติที่ดีที่สุดร่วมสมัยที่สามารถพิสูจน์ได้เชิงประจักษ์ขององค์ความรู้ด้านทัณฑศาสตร์ เฉพาะผู้ที่สามารถผ่านบททดสอบทั้งทางทฤษฎีและทางปฏิบัติภายหลังการอบรมเช่นนั้น จึงจะได้รับอนุญาตให้ทำงานในเรือนจำ

3. ฝ่ายบริหารเรือนจำต้องประกันให้มีการจัดอบรมระหว่างการปฏิบัติหน้าที่อย่าง ต่อเนื่อง ทั้งนี้เพื่อดำรงไว้และเพิ่มพูนความรู้และความเป็นมืออาชีพของบุคลากร ภายหลังเข้าปฏิบัติหน้าที่และระหว่างการประกอบวิชาชีพของตน

ข้อกำหนด 76

1. การอบรมที่กล่าวถึงในวรรค 2 ของข้อกำหนด 75 ให้รวมถึงเนื้อหาต่อไปนี้ เป็นอย่างน้อย

(ก) กฎหมายระดับประเทศที่เกี่ยวข้อง ระเบียบข้อบังคับและนโยบาย รวมทั้งตราสารระหว่างประเทศและระดับภูมิภาคที่นำมาใช้ โดยข้อบัญญัติเหล่านี้ต้องเป็นแนวทางในการปฏิบัติหน้าที่ และกำกับปฏิสัมพันธ์ระหว่างเจ้าหน้าที่เรือนจำกับผู้ต้องขัง

(ข) สิทธิและหน้าที่ของเจ้าหน้าที่เรือนจำในการปฏิบัติหน้าที่ของตน รวมทั้งการเคารพศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของผู้ต้องขังทุกคน และข้อห้ามต่อการประทุพติตบบางประการ โดยเฉพาะการทรมานและการปฏิบัติหรือการลงโทษอื่นๆ ที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรม หรือที่ย่ำยีศักดิ์ศรี

(ค) ความมั่นคงและความปลอดภัย รวมทั้งแนวคิดของความมั่นคงเชิงพลวัต การใช้กำลังและเครื่องพันธนาการ และการจัดการกับผู้กระทำผิดที่มีพฤติกรรมรุนแรง โดยใช้การพิจารณาตัดสินใจอย่างถูกต้องเหมาะสมในการใช้เทคนิคการป้องกันและการคลี่คลายสถานการณ์ อย่างเช่น การเจรจาและการไกล่เกลี่ย

(ง) การปฐมพยาบาล ความต้องการด้านจิตวิทยาสังคมของผู้ต้องขังและพลวัตที่เกี่ยวข้องกับสภาพในเรือนจำ รวมทั้งการดูแลและความช่วยเหลือด้านสังคม อย่างเช่น การตรวจจับอาการของสุขภาพจิต

2. เจ้าหน้าที่เรือนจำซึ่งดูแลการปฏิบัติงานกับผู้ต้องขังบางประเภท หรือได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่พิเศษ พึงได้รับการอบรมที่มีเนื้อหาสอดคล้องกับภารกิจนั้นๆ

ข้อกำหนด 77

เจ้าหน้าที่เรือนจำทุกคนพึงปฏิบัติตนและปฏิบัติหน้าที่ในลักษณะที่ส่งเสริมให้ผู้ต้องขังเป็นคนดี โดยปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างและทำให้ผู้ต้องขังเกิดความเคารพเลื่อมใสอยู่ตลอดเวลา

ข้อกำหนด 78

1. หากเป็นไปได้ เจ้าหน้าที่เรือนจำควรประกอบด้วยบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญเป็นพิเศษอย่างเพียงพอ ทั้งที่เป็นนักจิตเวช นักจิตวิทยา นักสังคมสงเคราะห์ ครู และผู้สอนงานช่างฝีมือ

2. ให้จัดให้มีบริการของนักสังคมสงเคราะห์ ครู และผู้สอนงานช่างฝีมือโดยมีตำแหน่งถาวร ทั้งนี้โดยไม่กีดกันผู้ทำงานแบบครึ่งเวลาหรืออาสาสมัคร

ข้อกำหนด 79

1. ผู้บัญชาการเรือนจำควรมีคุณสมบัติเพียงพอต่อการปฏิบัติหน้าที่ ทั้งในแง่บุคลิกภาพ ความสามารถในการบริหาร โดยได้รับการอบรมและมีประสบการณ์ที่เหมาะสม

2. ผู้บัญชาการเรือนจำพึงใช้เวลาการทำงานทั้งหมดในการปฏิบัติหน้าที่อย่างเป็นทางการ และไม่ควรเป็นพนักงานบางเวลา ทั้งยังควรพักอาศัยอยู่ในเรือนจำ หรือในบริเวณใกล้เคียง

3. กรณีที่ผู้บัญชาการเรือนจำมีหน้าที่ดูแลเรือนจำสองแห่งหรือมากกว่านั้น ผู้บัญชาการต้องเข้าเยี่ยมเรือนจำแต่ละแห่งอย่างสม่ำเสมอตลอดเวลา และต้องจัดให้มีเจ้าหน้าที่ซึ่งมีความรับผิดชอบเป็นผู้ดูแลประจำอยู่ในเรือนจำแต่ละแห่งด้วย

ข้อกำหนด 80

1. ผู้บัญชาการเรือนจำ รองผู้บัญชาการ และเจ้าหน้าที่เรือนจำอื่นๆส่วนใหญ่ ต้องสามารถพูดภาษาที่ผู้ต้องขังส่วนใหญ่ใช้ได้ หรือเข้าใจภาษานั้น

2. หากจำเป็น อาจจัดให้มีบริการล่ามที่มีความสามารถและเหมาะสม

ข้อกำหนด 81

1. ในเรือนจำที่มีทั้งผู้ต้องขังชายและหญิง เจ้าหน้าที่ซึ่งรับผิดชอบในพื้นที่ส่วนที่เป็นผู้ต้องขังหญิงต้องเป็นผู้หญิง ซึ่งจะเป็นผู้ถือกุญแจที่สามารถเข้าถึงทุกพื้นที่ในเรือนจำส่วนนั้นได้

2. เจ้าหน้าที่ชายจะต้องไม่ได้รับอนุญาตให้เข้าไปยังพื้นที่ส่วนที่เป็นของผู้ต้องขังหญิง เว้นแต่จะมีเจ้าหน้าที่เรือนจำหญิงร่วมไปด้วย

3. ผู้ต้องขังหญิงต้องได้รับการดูแลและควบคุมโดยเจ้าหน้าที่หญิงเท่านั้น ทั้งนี้โดยไม่เป็นการห้ามการมีเจ้าหน้าที่ชายในส่วนที่เป็นแพทย์และครู ซึ่งอาจปฏิบัติหน้าที่อย่างเป็นทางการเป็นมืออาชีพของตนในเรือนจำ หรือในพื้นที่ส่วนที่จัดให้กับผู้ต้องขังหญิงได้

ข้อกำหนด 82

1. ในการปฏิบัติต่อผู้ต้องขัง เจ้าหน้าที่เรือนจำจะต้องไม่ใช้กำลังเว้นแต่เพื่อป้องกันตัว หรือกรณีที่มีความพยายามหลบหนี หรือเมื่อมีการใช้กำลังทางกายภาพทั้งในทางที่ก้าวร้าวหรือดุดัน เพื่อขัดขืนคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายหรือระเบียบข้อบังคับ

โดยเจ้าหน้าที่เรือนจำที่เลือกการใช้กำลัง ต้องใช้เท่าที่จำเป็นอย่างยิ่งเท่านั้น และต้องรายงานเหตุการณ์ให้ผู้บัญชาการเรือนจำทราบโดยทันที

2. เจ้าหน้าที่เรือนจำต้องได้รับการฝึกฝนทางร่างกายเป็นพิเศษ เพื่อให้สามารถควบคุมผู้ต้องขังที่ก้าวร้าวได้

3. ยกเว้นในสถานการณ์พิเศษ เจ้าหน้าที่เรือนจำซึ่งปฏิบัติหน้าที่ติดต่อดังกล่าวโดยตรงกับผู้ต้องขัง ไม่ควรติดอาวุธ นอกจากนั้น เจ้าหน้าที่เรือนจำไม่ควรได้รับอาวุธไม่ว่าในพฤติการณ์ใดๆ เว้นแต่จะได้รับการฝึกฝนการใช้อาวุธมาแล้ว

การตรวจสอบภายในและภายนอก

ข้อกำหนด 83

1. ให้จัดให้มีระบบตรวจสอบเรือนจำและบริการของราชทัณฑ์อย่างสม่ำเสมอในสองลักษณะ

(ก) การตรวจสอบภายในหรือโดยฝ่ายบริหาร ซึ่งเป็นหน้าที่ของผู้บริหารงานราชทัณฑ์กลาง

(ข) การตรวจสอบภายนอกซึ่งเป็นหน้าที่ของหน่วยงานที่เป็นอิสระจากผู้บริหารงานราชทัณฑ์ โดยอาจรวมถึงหน่วยงานระหว่างประเทศหรือภูมิภาคที่มีอำนาจหน้าที่

2. ในทั้งสองกรณี จุดประสงค์ของการตรวจสอบให้เป็นไปเพื่อประกันให้มีการบริหารเรือนจำอย่างสอดคล้องกับกฎหมาย ระเบียบ นโยบาย และขั้นตอนปฏิบัติที่เป็นอยู่ ทั้งนี้เพื่อมุ่งปฏิบัติตามวัตถุประสงค์ของบริการงานราชทัณฑ์และการลงทัณฑ์ และการคุ้มครองสิทธิของผู้ต้องขัง

ข้อกำหนด 84

1. ผู้ตรวจการมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(ก) สามารถเข้าถึงข้อมูลทุกประการเกี่ยวกับจำนวนผู้ต้องขังและสถานที่และตำแหน่งของสถานที่คุมขัง ข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขัง รวมทั้งระเบียบรายชื่อและสภาพการคุมขัง

(ข) สามารถเลือกได้อย่างเป็นอิสระว่าจะเข้าเยี่ยมเรือนจำใด รวมทั้งสามารถเข้าเยี่ยมตามความประสงค์ของตนโดยไม่ต้องแจ้งล่วงหน้า และสามารถเลือกผู้ต้องขังที่จะสัมภาษณ์ได้

(ค) สามารถสัมภาษณ์ผู้ต้องขังและเจ้าหน้าที่เรือนจำระหว่างการเข้าเยี่ยมได้เป็นการส่วนตัวและเป็นความลับโดยสมบูรณ์

(ง) สามารถให้ข้อเสนอแนะแก่ฝ่ายบริหารงานราชทัณฑ์และหน่วยงานอื่น ๆ ที่มีอำนาจหน้าที่

2. คณะตรวจสอบจากภายนอกควรประกอบด้วยผู้ตรวจการที่มีความเหมาะสมและมีประสบการณ์ ได้รับการแต่งตั้งจากหน่วยงานที่มีอำนาจ และประกอบด้วยผู้ชำนาญการทางการแพทย์ ควรให้ความใส่ใจอย่างเหมาะสมต่อความได้สมดุลด้านเพศสภาพของคณะทำงานด้วย

ข้อกำหนด 85

1. ภายหลังจากการตรวจสอบทุกครั้ง ให้มีการเขียนรายงานเพื่อส่งมอบให้กับหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ ควรให้ความใส่ใจอย่างเหมาะสมต่อการเผยแพร่รายงานการตรวจสอบโดยหน่วยงานภายนอกต่อสาธารณะ โดยให้ตัดข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ต้องขังออกไป เว้นแต่มีการให้ความยินยอมอย่างชัดเจนโดยผู้ต้องขัง

2. ฝ่ายบริหารเรือนจำหรือหน่วยงานอื่นที่มีอำนาจหน้าที่ แล้วแต่ความเหมาะสม พึงประกาศภายในเวลาอันสมควรว่าจะสามารถปฏิบัติตามข้อเสนอแนะอันเป็นผลมาจากการตรวจสอบโดยคณะตรวจสอบจากภายนอกหรือไม่

II. ข้อกำหนดที่ใช้กับผู้ต้องขังประเภทพิเศษ

ก. นักโทษเด็ดขาด

หลักปฏิบัติ

ข้อกำหนด 86

หลักปฏิบัติต่อไปนี้ต้องการแสดงถึงเจตนารมณ์ว่าการบริหารและเป้าประสงค์ของสถาบันราชทัณฑ์ สอดคล้องกับปฏิญญาที่ให้ไว้ตามข้อสังเกตเบื้องต้น 1 ของข้อกำหนดนี้

ข้อกำหนด 87

ก่อนจะรับโทษจนครบถ้วน ควรมีขั้นตอนปฏิบัติที่จำเป็นเพื่อประกันว่าผู้ต้องขังจะสามารถปรับตัวได้โดยลำดับเพื่อเข้ากันได้กับสังคมภายนอก โดยจะบรรลุเป้าประสงค์นี้ได้ ขึ้นอยู่กับรายการณี โดยการจัดให้มีระยะก่อนการปล่อยตัวในเรือนจำนั้น หรือจัดให้

มีระยะก่อนปล่อยตัวโดยหน่วยงานอื่นที่เหมาะสม หรือให้มีการทดลองปล่อยตัวโดยมีระบบการควบคุมดูแลบางประการ ทั้งนี้ต้องไม่ใช่เป็นการควบคุมดูแลของตำรวจ แต่ควรมีองค์ประกอบร่วมกันของการช่วยเหลือด้านสังคมอย่างได้ผล

ข้อกำหนด 88

1. การปฏิบัติต่อผู้ต้องขังควรอยู่บนพื้นฐานการมุ่งให้บุคคลกลับไปอยู่ร่วมกับสังคมได้ ไม่ใช่เป็นการแยกบุคคลออกจากชุมชน ด้วยเหตุดังกล่าว จึงควรจัดจำแนกหน่วยงานชุมชนโดยหากเป็นไปได้ เพื่อให้มีตัวแทนคอยช่วยเหลือเจ้าหน้าที่เรือนจำในการสนับสนุนการฟื้นฟูผู้ต้องขังเพื่อคืนสู่สังคม

2. เรือนจำทุกแห่งควรมีความเชื่อมโยงกับนักสังคมสงเคราะห์ ซึ่งมีหน้าที่รักษาและปรับปรุงความสัมพันธ์ที่พึงประสงค์ระหว่างตัวผู้ต้องขังกับครอบครัวของเขาและกับตัวแทนที่มีคุณค่าในชุมชนของพวกเขา โดยควรมีขั้นตอนที่ดำเนินการเพื่อคุ้มครองสิทธิเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ทางแพ่ง สิทธิตามหลักประกันทางสังคม และสิทธิประโยชน์ด้านสังคมอื่น ๆ ของผู้ต้องขัง โดยให้มีความสอดคล้องมากที่สุดกับกฎหมายและการลงโทษ

ข้อกำหนด 89

1. เพื่อบรรลุเป้าประสงค์นี้ เราจำเป็นต้องจำแนกการปฏิบัติให้เหมาะสมกับผู้ต้องขังแต่ละคน โดยจัดให้มีระบบการจำแนกกลุ่มผู้ต้องขังอย่างยืดหยุ่น และหากเป็นไปได้ให้จัดให้กลุ่มต่างๆ เหล่านี้เข้าไปอยู่ในเรือนจำแยกจากกัน ซึ่งจะสามารถปฏิบัติกับแต่ละกลุ่มได้อย่างเหมาะสม

2. ไม่จำเป็นต้องจัดให้มีการรักษาความปลอดภัยในระดับเดียวกันสำหรับผู้ต้องขังทุกกลุ่มในเรือนจำ โดยหากเป็นไปได้ให้จัดให้มีการรักษาความปลอดภัยแตกต่างกันไป โดยสอดคล้องกับความจำเป็นของแต่ละกลุ่ม เรือนจำแบบเปิดซึ่งไม่มีการรักษาความปลอดภัยเพื่อป้องกันการหลบหนี แต่ต้องพึงพาความมีวินัยของตัวผู้ต้องขังเอง เป็นเงื่อนไขที่ดีที่สุดในการฟื้นฟูผู้ต้องขังบางคนที่ผ่านมาการคัดเลือกมาเป็นอย่างดี

3. หากเป็นไปได้ไม่ควรปล่อยให้มีจำนวนผู้ต้องขังในเรือนจำแบบปิดมีมากเกินไป จนเป็นอุปสรรคต่อการจัดให้มีการปฏิบัติที่เหมาะสมกับแต่ละคน ในบางประเทศ มีการพิจารณาว่าจำนวนประชากรผู้ต้องขังในเรือนจำหนึ่งๆไม่ควรเกิน 500 คน ส่วนในเรือนจำแบบเปิด จำนวนประชากรผู้ต้องขังควรมีขนาดเล็กที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้

4. ในอีกแง่หนึ่ง ก็ไม่ควรจัดให้มีเรือนจำซึ่งเล็กเกินไป อันเป็นเหตุให้ขาดแคลนสิ่งอำนวยความสะดวกที่จะจัดให้ได้อย่างเหมาะสม

ข้อกำหนด 90

หน้าที่ของสังคมไม่ได้ยุติลงเฉพาะเมื่อมีการปล่อยตัวผู้ต้องขังแล้วเท่านั้น โดยควรมีหน่วยงานของรัฐหรือเอกชนที่สามารถช่วยเหลือผู้ต้องขังที่ได้รับการปล่อยตัว ให้ได้รับการดูแลภายหลังการปล่อยตัวอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้เพื่อลดความผิดของสังคมที่มีต่อพวกเขา และเพื่อให้การฟื้นฟูทางสังคมของพวกเขาต่อไป

การปฏิบัติตามคำพิพากษา

ข้อกำหนด 91

การปฏิบัติต่อผู้ต้องขังที่ต้องโทษตามคำพิพากษาให้จำคุก หรือมาตรการลงโทษที่คล้ายคลึงกัน ต้องเป็นไปตามคำพิพากษา คือ ให้ผู้ต้องขังเกิดความตั้งใจที่จะปฏิบัติตามกฎหมายและดำรงชีวิตอยู่ได้ด้วยตนเองภายหลังได้รับการปล่อยตัวแล้ว โดยจะต้องทำให้ผู้ต้องขังเข้าสู่ลักษณะดังกล่าวให้ได้ตรงเท่าที่ระยะเวลาในการคุมขังอำนวย การปฏิบัติต่าง ๆ ควรมุ่งสนับสนุนการเคารพตนเองและส่งเสริมความรู้สึกรับผิดชอบ

ข้อกำหนด 92

1. เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าว ต้องมีการใช้วิธีการอันเหมาะสมทุกประการ รวมทั้งการดูแลด้านศาสนาสำหรับในประเทศที่เป็นไปได้ บริการด้านการศึกษา แนวทางการฝึกอาชีพและการอบรม การทำงานด้านสังคม การให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการจ้างงาน การพัฒนาทางร่างกายและการสร้างความเข้มแข็งด้านจิตใจ โดยสอดคล้องกับความต้องการของผู้ต้องขังแต่ละคน ทั้งนี้โดยคำนึงถึงความเป็นมาด้านสังคมและอาชญากรรมของพวกเขา ศักยภาพด้านกายและจิตใจ และความสามารถพิเศษ อารมณ์ความรู้สึก ระยะเวลาการใช้โทษและสภาพอนาคตหลังการปล่อยตัว

2. สำหรับผู้ต้องขังทุกคนที่มีระยะเวลาการใช้โทษที่เหมาะสม ผู้บัญชาการเรือนจำจะได้รับรายงานฉบับเต็มเกี่ยวกับเรื่องที่เกี่ยวข้องถึงในวรรค 1 ของข้อกำหนดนี้ทันที ภายหลังการรับบุคคลดังกล่าวเข้ามาอยู่ในเรือนจำ รายงานนี้มักมีข้อมูลที่จัดทำโดยแพทย์หรือบุคลากรทางการแพทย์ชำนาญการ ซึ่งบ่งชี้ถึงข้อมูลทางร่างกายและจิตใจของผู้ต้องขัง

3. รายงานและเอกสารที่เกี่ยวข้องต้องแยกเก็บไว้เป็นแฟ้ม โดยมีการปรับปรุงข้อมูลในแฟ้มให้ทันสมัยอยู่เสมอ และให้มีการจำแนกประเภทในลักษณะที่จะสามารถเปิดดูได้สะดวกโดยผู้ที่มีหน้าที่รับผิดชอบเมื่อต้องการ

การจำแนกระดับและการปรับให้เหมาะกับแต่ละบุคคล

ข้อกำหนด 93

1. เป้าประสงค์ของการจำแนกระดับผู้ต้องขังคือ

(ก) เพื่อแยกผู้ต้องขังออกจากผู้ต้องขังที่เมื่อพิจารณาจากประวัติอาชญากรรมหรือพฤติกรรมแล้วมีแนวโน้มจะส่งผลเป็นตัวอย่างในทางไม่ดีต่อผู้ต้องขังอื่น

(ข) เพื่อแบ่งผู้ต้องขังเป็นระดับชั้นต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับการปฏิบัติที่มุ่งสนับสนุนการฟื้นฟูทางสังคม

2. โดยหากเป็นไปได้ จะต้องมีการแยกเรือนจำหรือแบ่งเรือนจำออกเป็นส่วนต่าง ๆ เพื่อเป็นการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังที่มีระดับชั้นต่างๆ กันไป

ข้อกำหนด 94

ภายหลังการรับตัวและได้ศึกษาอุปนิสัยของผู้ต้องขังแต่ละคนและระยะเวลาที่จะรับโทษแล้ว จะต้องเตรียมแนวทางการปฏิบัติกับผู้ต้องขังคนดังกล่าว ทั้งนี้โดยพิจารณาจากความรู้ที่ได้รับเกี่ยวกับความต้องการ ศักยภาพและแนวโน้มด้านพฤติกรรมของแต่ละบุคคล

สิทธิพิเศษ

ข้อกำหนด 95

ในทุกๆ เรือนจำจะต้องกำหนดระบบสิทธิพิเศษที่เหมาะสมกับผู้ต้องขังแต่ละระดับชั้น และการปฏิบัติที่แตกต่างกันไป ทั้งนี้เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติที่ดี ส่งเสริมความรู้สึกรับผิดชอบ และคุ้มครองประโยชน์และความร่วมมือของผู้ต้องขังที่อยู่ในการปฏิบัติของตน

การทำงาน

ข้อกำหนด 96

1. ผู้ต้องโทษพึงมีโอกาสดำรงงานและ/หรือมีส่วนร่วมอย่างจริงจังในการฟื้นฟูตนเอง ทั้งนี้ภายใต้การประเมินความพร้อมทางร่างกายและจิตใจโดยแพทย์หรือบุคลากรทางการแพทย์ชำนาญการอื่นๆ

2. จัดให้มีการทำงานที่เป็นประโยชน์เพื่อให้ผู้ต้องขังกระตือรือร้นในการจ้างงานในวันทำงานปกติ

ข้อกำหนด 97

1. การใช้แรงงานในเรือนจำต้องไม่ก่อให้เกิดความเจ็บปวด
2. ผู้ต้องขังต้องไม่ถูกบังคับให้อยู่ในสภาพเป็นทาสหรือเป็นข้ารับใช้
3. ต้องไม่กำหนดให้ผู้ต้องขังทำงานเพื่อประโยชน์ส่วนตนหรือส่วนบุคคลของเจ้าหน้าที่เรือนจำใด ๆ

ข้อกำหนด 98

1. หากเป็นไปได้ ให้จัดให้มีงานในลักษณะที่สนับสนุนหรือเพิ่มพูนความสามารถของผู้ต้องขังที่จะหาเลี้ยงชีพได้อย่างสุจริตภายหลังได้รับการปล่อยตัว
2. จัดให้มีการฝึกอาชีพที่เป็นประโยชน์กับผู้ต้องขังเพื่อให้สามารถทำผลกำไร โดยเฉพาะสำหรับผู้ต้องขังที่เป็นเยาวชน
3. ภายในข้อจำกัดด้านการฝึกอาชีพอาชีพอย่างเหมาะสมและโดยเป็นไปตามเงื่อนไขการบริหารงานราชทัณฑ์และการควบคุมด้านวินัย ผู้ต้องขังพึงสามารถเลือกประเภทของงานที่ต้องการทำได้

ข้อกำหนด 99

1. ระบบและวิธีทำงานในเรือนจำควรจัดให้มีส่วนคล้ายคลึงมากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้กับการทำงานแบบเดียวกันภายนอกเรือนจำ ทั้งนี้เพื่อเตรียมให้ผู้ต้องขังปรับตัวเข้ากับสภาพการประกอบอาชีพแบบปรกติหลังจากการปล่อยตัวได้
2. ผลประโยชน์และการฝึกอาชีพของผู้ต้องขังต้องไม่ขึ้นต่อการแสวงหากำไรทางการเงินจากอุตสาหกรรมในเรือนจำ

ข้อกำหนด 100

1. หากเป็นไปได้ การอุตสาหกรรมและการเกษตรของเรือนจำ ควรอยู่ภายใต้การดูแลโดยตรงของฝ่ายบริหารเรือนจำ ไม่ใช่ผู้รับเหมาเอกชน

2. กรณีที่ผู้ต้องขังถูกจ้างงานจากหน่วยงานที่ไม่อยู่ใต้การควบคุมของฝ่ายบริหารเรือนจำ พวกเขาจะต้องอยู่ใต้การกำกับดูแลของเจ้าหน้าที่เรือนจำเสมอ เว้นแต่เป็นงานที่ทำให้กับหน่วยราชการอื่น ผู้ได้รับประโยชน์จากการใช้แรงงานผู้ต้องขังต้องจ่ายค่าจ้างในอัตราปกติเต็มจำนวนโดยจ่ายไว้กับฝ่ายบริหารเรือนจำโดยคำนึงถึงผลผลิตภาพของแรงงานของผู้ต้องขัง

ข้อกำหนด 101

1. จะต้องนำพึงระมัดระวังที่กำหนดไว้เพื่อป้องกันและคุ้มครองความปลอดภัยและสุขภาพอนามัยของแรงงานอิสระโดยทั่วไป มาใช้อย่างเท่าเทียมกันสำหรับแรงงานที่ผู้ต้องขังในเรือนจำต่าง ๆ ด้วย

2. ต้องจัดให้มีระบบจ่ายเงินทดแทนกับผู้ต้องขังที่ประสบอันตรายจากการทำงาน รวมทั้งการเจ็บป่วยจากการทำงาน ตามเงื่อนไขที่ให้ประโยชน์ไม่น้อยไปกว่าที่แรงงานโดยทั่วไปได้รับตามกฎหมาย

ข้อกำหนด 102

1. ระยะเวลาการทำงานแต่ละวันและแต่ละสัปดาห์ของผู้ต้องขังต้องกำหนดให้สอดคล้องกับกฎหมายแรงงาน หรือตามระเบียบในเรือนจำ ทั้งนี้โดยอยู่บนพื้นฐานข้อกำหนดหรือประเพณีการปฏิบัติที่ใช้กับการจ้างแรงงานโดยทั่วไป

2. การกำหนดระยะเวลาการทำงานต้องให้มีวันพักผ่อนหนึ่งวันต่อสัปดาห์ และให้มีเวลาเพียงพอต่อการศึกษาเล่าเรียนและกิจกรรมอย่างอื่น ซึ่งเป็นเงื่อนไขจำเป็นเพื่อการปฏิบัติและการฟื้นฟูผู้ต้องขัง

ข้อกำหนด 103

1. จัดให้มีระบบจ่ายค่าตอบแทนในการทำงานของผู้ต้องขังอย่างเท่าเทียมและเป็นธรรม

2. ภายใต้ระบบดังกล่าว ผู้ต้องขังต้องได้รับอนุญาตให้สามารถใช้บางส่วนของรายได้เพื่อซื้อหาสิ่งของเครื่องใช้ที่สามารถอนุญาตให้ได้เพื่อประโยชน์ของตนและให้สามารถส่งรายได้บางส่วนไปยังครอบครัวของตนได้ด้วย

3. ระบบดังกล่าวควรกำหนดให้ฝ่ายบริหารเรือนจำเก็บสะสมเงินรายได้จำนวนหนึ่งของผู้ต้องขังไว้เป็นเงินออม ทั้งนี้จะมีการส่งมอบเงินดังกล่าวให้กับผู้ต้องขังเมื่อได้รับการปล่อยตัว

การศึกษาและนันทนาการ

ข้อกำหนด 104

1. ต้องจัดให้ผู้ต้องขังทั้งหมดที่อาจได้ประโยชน์จากการศึกษาได้มีโอกาสศึกษาต่อไป รวมทั้งการศึกษาอบรมด้านศาสนาสำหรับประเทศที่เป็นไปได้ และต้องจัดให้มีการศึกษาภาคบังคับสำหรับผู้ต้องขังที่ไม่รู้หนังสือและผู้ต้องขังที่เป็นเยาวชน โดยฝ่ายบริหารเรือนจำจะต้องให้ความใส่ใจเป็นพิเศษกับคนกลุ่มนี้

2. หากเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ ผู้ต้องขังควรได้รับการศึกษาจากระบบที่เป็นส่วนหนึ่งของระบบการศึกษาของชาติ ทั้งนี้เพื่อให้สามารถศึกษาเล่าเรียนต่อได้อย่างต่อเนื่องภายหลังได้รับการปล่อยตัว

ข้อกำหนด 105

ต้องจัดให้มีกิจกรรมนันทนาการและวัฒนธรรมในเรือนจำทุกแห่ง ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ด้านสุขภาพทางจิตใจและร่างกายของผู้ต้องขัง

ความสัมพันธ์ด้านสังคมและการดูแลภายหลังปล่อยตัว

ข้อกำหนด 106

ต้องให้ความใส่ใจเป็นพิเศษสำหรับการรักษาและส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างผู้ต้องขังกับครอบครัวของผู้ต้องขัง โดยถือว่าเป็นสิ่งพึงประสงค์เพื่อประโยชน์สูงสุดของทั้งสองฝ่าย

ข้อกำหนด 107

นับแต่เริ่มต้นการรับโทษ ต้องคำนึงถึงอนาคตของผู้ต้องขังภายหลังได้รับการปล่อยตัว และจะต้องส่งเสริมสนับสนุนรวมทั้งช่วยเหลือผู้ต้องขังให้สามารถรักษาหรือสร้างความสัมพันธ์เช่นนี้กับบุคคลหรือหน่วยงานภายนอกเรือนจำที่อาจจะมีส่วนส่งเสริมการฟื้นฟูตัวผู้ต้องขัง และเป็นประโยชน์สูงสุดต่อครอบครัวของเขา

ข้อกำหนด 108

1. บริการและหน่วยงานต่าง ของรัฐหรืออื่น ๆ ซึ่งช่วยเหลือผู้ต้องขังที่ได้รับการปล่อยตัวในการปรับตัวเข้ากับสังคมอีกครั้ง หากเป็นไปได้และจำเป็น พึงประกันให้ผู้ต้องขังที่ได้รับการปล่อยตัวได้รับเอกสารและบัตรประจำตัวที่ถูกต้องเหมาะสม ให้ได้มีที่อยู่อาศัยที่เหมาะสมและมีงานทำ มีเสื้อผ้าสวมใส่อย่างเหมาะสมและเพียงพอ กับสภาพอากาศและฤดูกาล และมีหนทางเพียงพอในการเดินทางไปยังจุดหมายปลายทางของตน และสามารถดูแลรักษาตนเองได้ในเบื้องต้นหลังจากได้รับการปล่อยตัว

2. ตัวแทนที่ได้รับความเห็นชอบของหน่วยงานนั้น พึงมีช่องทางที่จำเป็นทั้งปวง เพื่อเข้าถึงเรือนจำและเข้าถึงตัวผู้ต้องขัง และสามารถปรึกษาหารือกับผู้ต้องขังถึงอนาคตของเขา โดยเริ่มตั้งแต่แรกจับโทษ

3. หากเป็นไปได้ให้มีการรวมศูนย์หรือประสานงานการดำเนินงานกิจกรรมของหน่วยงานเหล่านั้น ทั้งนี้เพื่อให้มั่นใจว่าจะได้ประโยชน์สูงสุดจากการดำเนินงานของหน่วยงานเหล่านั้น

ข. ผู้ต้องขังที่มีความบกพร่องทางจิตใจและ/หรือมีปัญหาด้านสุขภาพ

ข้อกำหนด 109

1. บุคคลที่พบว่าไม่มีส่วนรับผิดชอบในอาชญากรรม หรือกรณีที่ตรวจสอบภายหลังแล้วพบว่าเป็นผู้มีความบกพร่องทางจิตใจและ/หรือมีปัญหาด้านสุขภาพร้ายแรง ซึ่งการอยู่ในเรือนจำอาจส่งผลให้อาการนั้นเลวร้ายลง จะต้องไม่ถูกขังในเรือนจำ และจะต้องส่งตัวบุคคลดังกล่าวไปอยู่ในสถานบำบัดทางจิตโดยเร็วที่สุด

2. หากจำเป็น ผู้ต้องขังที่มีความบกพร่องทางจิตใจและ/หรือมีปัญหาด้านสุขภาพ อาจเข้ารับการรักษาพยาบาลในหน่วยงานพิเศษ ภายใต้การดูแลอย่างเหมาะสมของบุคลากรทางการแพทย์ชำนาญการ

3. การบริการด้านการแพทย์ ต้องจัดให้มีสำหรับผู้ต้องขังที่มีความจำเป็นทุกคน ได้รับการรักษาพยาบาลด้านจิตเวช

ข้อกำหนด 110

ในกรณีที่จำเป็น ควรดำเนินการโดยจัดให้มีหน่วยงานที่เหมาะสมเพื่อประกันว่าจะมีการรักษาผู้ต้องขังที่มีอาการป่วยทางด้านจิตใจต่อไปหลังได้รับการปล่อยตัว แล้ว และมีการดูแลด้านจิตวิทยาสังคมภายหลังการรักษาด้วย

ค. ผู้ต้องขังระหว่างสอบสวนและระหว่างการพิจารณา

ข้อกำหนด 111

1. บุคคลที่ถูกจับกุมหรือคุมขังเนื่องจากถูกตั้งข้อหาทางอาญาซึ่งอยู่ระหว่างการคุมขังของตำรวจ หรือถูกฝากขังในเรือนจำ แต่ยังไม่ได้รับการพิจารณาคดีและมีคำพิพากษาลงโทษ ให้ถือว่าเป็น “ผู้ต้องขังระหว่างพิจารณา” ตามที่กล่าวถึงในข้อกำหนดนี้

2. ผู้ต้องขังที่ยังไม่ต้องคำพิพากษาอันเป็นที่สุดท้ายให้เป็นผู้กระทำผิดต้องสันนิษฐานไว้ก่อนว่าเป็นผู้บริสุทธิ์ และต้องได้รับการปฏิบัติเช่นนั้น

3. โดยไม่เป็นการเสียหายต่อข้อกำหนดตามกฎหมายเพื่อคุ้มครองเสรีภาพของบุคคล หรือกระบวนการปฏิบัติสำหรับผู้ต้องขังระหว่างพิจารณา ต้องจัดให้ผู้ต้องขังเหล่านี้ได้รับประโยชน์จากระบบการดูแลสุขภาพ ซึ่งเป็นไปตามข้อกำหนดที่เป็นองค์ประกอบที่จำเป็นดังต่อไปนี้

ข้อกำหนด 112

1. ผู้ต้องขังระหว่างพิจารณาต้องขังแยกจากนักโทษเด็ดขาด

2. ผู้ต้องขังระหว่างพิจารณาที่เป็นเยาวชน ให้ขังแยกจากผู้ใหญ่และโดยหลักการแล้วควรควบคุมตัวโดยหน่วยงานที่แยกต่างหากออกไป

ข้อกำหนด 113

ผู้ต้องขังระหว่างพิจารณาจะต้องนอนแยกกันแต่ละห้องโดยคำนึงถึงประเพณีวัฒนธรรมในท้องถิ่นที่แตกต่างกันที่เกี่ยวกับสภาพอากาศ

ข้อกำหนด 114

โดยคำนึงถึงข้อจำกัดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของหน่วยงาน ผู้ต้องขังระหว่างพิจารณาอาจสามารถสั่งอาหารจากภายนอกเข้ามาได้โดยต้องจ่ายเงินเอง ทั้งนี้โดยผ่านฝ่ายบริหารเรือนจำ หรือครอบครัวหรือเพื่อน หากไม่จัดหาอาหารมาเอง ฝ่ายบริหารเรือนจำต้องเป็นผู้จัดอาหารให้

ข้อกำหนด 115

ผู้ต้องขังระหว่างพิจารณาต้องได้รับอนุญาตให้สวมใส่เสื้อผ้าของตนเองที่มีความสะอาดและเหมาะสมเสมอ หากบุคคลดังกล่าวสวมชุดของเรือนจำ ต้องให้เป็นชุดที่มีความแตกต่างจากชุดที่จัดให้กับนักโทษเด็ดขาด

ข้อกำหนด 116

ผู้ต้องขังระหว่างพิจารณาจะต้องได้รับโอกาสในการทำงานเสมอ แต่ต้องไม่ถูกกำหนดให้ต้องทำงาน กรณีที่เลือกจะทำงาน ต้องได้รับค่าจ้างจากงานที่ทำ

ข้อกำหนด 117

ผู้ต้องขังระหว่างพิจารณาต้องได้รับอนุญาตให้สามารถจัดหาหนังสือ หนังสือพิมพ์ เครื่องเขียน และอุปกรณ์ด้านอาชีพอย่างอื่นที่สอดคล้องกับประโยชน์ในการบริหารงาน ยุติธรรม หลักความปลอดภัยและความสงบเรียบร้อยในเรือนจำ โดยต้องออกค่าใช้จ่ายเองหรือมีบุคคลอื่นออกค่าใช้จ่ายให้

ข้อกำหนด 118

ผู้ต้องขังระหว่างพิจารณาต้องได้รับอนุญาตให้พบและรับการรักษาจากแพทย์หรือทันตแพทย์ของตน หากมีเหตุผลสนับสนุนมากเพียงพอ และหากบุคคลดังกล่าวสามารถรับผิดชอบค่าใช้จ่ายต่างๆ ที่เกิดขึ้นเองได้

ข้อกำหนด 119

1. ผู้ต้องขังระหว่างพิจารณาทุกคนมีสิทธิได้รับแจ้งโดยพลันเกี่ยวกับเหตุผลที่ตนถูกควบคุม และเกี่ยวกับข้อกล่าวหาที่มีต่อตน

2. กรณีที่ผู้ต้องขังระหว่างพิจารณาไม่มีที่ปรึกษากฎหมายที่ตนเลือก เขาย่อมมีสิทธิได้รับการช่วยเหลือให้มีที่ปรึกษากฎหมายโดยศาลหรือหน่วยงานอื่นในทุกคดีที่ต้องการเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม โดยที่ผู้ต้องขังระหว่างพิจารณาไม่ต้องจ่ายเงิน หากไม่มีความสามารถเพียงพอที่จะจ่ายได้ กรณีที่มีการปฏิเสธไม่ให้เข้าถึงที่ปรึกษากฎหมาย จะต้องสามารถให้หน่วยงานอิสระพิจารณาทบทวนการปฏิเสธดังกล่าวได้โดยไม่ชักช้า

ข้อกำหนด 120

1. สิทธิและแบบแผนที่กำลังดำเนินการเข้าถึงที่ปรึกษากฎหมายหรือผู้ให้ความช่วยเหลือด้านกฎหมาย เพื่อช่วยในการต่อสู้คดีให้กับผู้ต้องขังระหว่างพิจารณา ให้อยู่ใต้ภายใต้หลักการเดียวกับที่กล่าวถึงในข้อกำหนด 61

2. เมื่อมีการร้องขอ ผู้ต้องขังระหว่างพิจารณาต้องได้รับอุปกรณ์เครื่องเขียนสำหรับเตรียมเอกสารเพื่อการต่อสู้คดีของตน รวมทั้งการเขียนใบสั่งการอย่างเป็นทางการเป็นความลับเพื่อส่งมอบให้กับที่ปรึกษากฎหมายหรือผู้ให้การช่วยเหลือด้านกฎหมายของตน

ง. ผู้ต้องขังคดีแพ่ง

ข้อกำหนด 121

ในประเทศซึ่งยังมีกฎหมายอนุญาตให้คุมขังบุคคลในคดีนี้ หรือโดยคำสั่งของศาลในกระบวนการอื่นที่มีใช้กระบวนการอาญา บุคคลที่ถูกคุมขังดังกล่าวต้องไม่ถูกจำกัดสิทธิมากกว่าที่จำเป็นเพียงเพื่อให้มีการควบคุมตัวอย่างมั่นคงและให้เกิดความสงบเรียบร้อย การปฏิบัติต่อผู้ต้องขังกลุ่มนี้ต้องไม่เลวร้ายไปกว่าที่ปฏิบัติกับผู้ต้องขังระหว่างการพิจารณา ทั้งนี้โดยคำนึงถึงประเด็นที่ว่า ว่าพวกเขาอาจถูกกำหนดให้ต้องทำงาน

จ. บุคคลที่ถูกจับกุมหรือควบคุมตัวโดยไม่มีข้อกล่าวหา

ข้อกำหนด 122

โดยไม่เป็นการเสียหายต่อข้อบทที่ 9 ของกติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง (International Covenant on Civil and Political Rights-ICCPR)² บุคคลที่ถูกจับกุมหรือควบคุมตัวโดยไม่มีข้อหาอย่าได้รับการคุ้มครองเช่นเดียวกับที่ระบุไว้ในส่วนที่ I และ II หมวด ค ของข้อกำหนดนี้ ข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องในส่วนที่ II หมวด ก ของข้อกำหนดนี้ โดยให้นำมาใช้ กรณีที่เป็นไปเพื่อประโยชน์ของกลุ่มผู้ถูกควบคุมตัวประเภทนี้เช่นเดียวกัน ทั้งนี้จะต้องไม่นำมาตรการที่ใช้ในการปรับทัศนคติหรือการฟื้นฟู ซึ่งไม่มีความเหมาะสมด้วยประการใดๆทั้งสิ้นสำหรับบุคคลที่ยังไม่ถูกศาลตัดสินว่ามีความผิดทางอาญาใดๆ

² โปรดดู มติข้อ 2200 A (XXI), ภาคผนวก

UNODC

United Nations Office on Drugs and Crime

กองยุทธศาสตร์และแผนงาน

Strategy and Plan Division

